

III. Register.

Wacht auf, ihr Christen alle	11
War Gott nicht mit uns diese Zeit	221
Warum betrübst du dich mein Herz	177
Warum sollt ich mich denn grämen	211
Warum wilt du doch für morgen	370
Waschet euch, ihr Volk der Sünden	153
Was frag ich nach der Welt,	162
Was fürchtst, du Feind Herodes, sehr	49
Was für Kummer, was für	217
Was giebst du denn, o meine Seele	377
Was kan ich doch für Dank	372
Was kan uns kommen an für	224
Was Lobes solln wir dir,	233
Was mein Gott will, das gescheh	167
Was sag ich dir, die mit viel tausend	379
Was sag ich dir, mein lieber Mann	461
Weg mein Herz mit den Gedanken	447
Weil nichts gemeiners ist als	243
Wend ab deinen Zorn, lieber Gott	306
Wenn erblick ich doch einmal	364
Wenn ich in Todes Nöthen bin	349
Wenn mein Stündlein vorhanden	246
Wenn wir in höchsten Nöthen	305
Werde munter mein Gemüthe	284
Wer im Herzen will erfahren	350
Wer ist wohl wie du? Jesu,	32
Wer nur den lieben Gott läßt	168
Wie schön leuchtet uns der Morgenstern	226
Wie soll ich dich empfangen?	3
Wie wird doch so gering	51
Wir glauben all an einen Gott	114
Wo Gott der Herr nicht bey uns	222
Wohl dem der in Gottes Furcht	187
Wohl dem Menschen, der nicht wandelt	187
Wo soll ich fliehen hin,	146
Z enck uns nach dir	87
Zion klagt mit Angst und Schmerzen	231

Gott allein die Ehre!

A 4787 Cesti: Ma Rahwa

Lühfikenne

Balwe = Kamat;

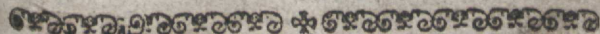
Seal sees on

Hommiko =, Ohto =, Kirriko = ja
muud kaunid Palwed,

Mis

üks wagga Risti: Innimenne

Iggapääw ja iggal aial omma
Hinge kassuks woib tehha.

Trükkitud 1767. Aastal.

Joan. Ram. 4. Peatük. 24. salm.

Jummal on üks Waim, ja, kes tedda
kummardawad, peawad tedda wai-
mus ja tões kummardama.

Armas Sõber.

Ned kallid käsnud ja tootused, mis läbbi Jummal on käsknud palwet tehha, ja tootanud kuulda, peawad meile mainitusseks olla, et meie omma sure hinge hädda püame öiete tunda, ja omma helde Jummalala käest abbi otsime. Temma on armolinne ja helde, ja tahhab meid aidata, temma on keigewäggewam ja woiß meid aidata. Surem hull mõtleb, et nemmad ei moista luggeda egga palwet tehha, sepärrast jätwad nemmad palwet mahha, ja ei sa sedda armo, mis Jummal heal meel neile tahhab anda. Nemmad mõlewad, et Jummal illusad ja targad sammad tahhab, ja et palwe wägga raske assi on; se läbbi terwad nemmad ennestele suurt kahjo. Sest, mis Jummal paljo holiß wäljaspididestest sammust, kui temma meie südda me pohja isfi läbbikatsub ja ärrarunneb? Temma teab ja moistab nende häddaliste sallojamad mõtred ja õhkamissed. Sepärrast moistab keige rummalam inimenne palwet tehha, kui temma omma hädda sees keigest süddamest Jummalala pole õhkab, ja Jeesuse pärrast abbi pallub misuguste sammadega, mis hädda isfi õppetab, sest se palwe on Jummalala mele pärrast, ja kulukse temmalt heldeste. Rõrged ja hooplikud sammad tunnistawad ühhest kõrgest süddamest, sedda ta wiikab. Sepärrast pea ennam murret süddame kui sammade pärrast, et sinno palwed, ja õhkamissed ühhest pattustpõdrast ja usklikust süddamest tulleksid.

Üks raske assi on se palwe neile, kes sedda pattust ello armastawad, ja ei tahha Jummalale pole ennast pöördä. Sest kuida woib üks inimenne, kes hädda sees ep olle, appi hüda, kui temmale mitte abbi tarwis ei lähhä? nenda ka, kuida woib üks inimenne, kes omma patto hädda ei tunne, digest süddamest luggeda? Sest et temma ei tea sedda hädda, mis sees ta ellab, ja ei tunne, egga ussu sedda abbi ja waimolikko dnnistust, mis temma omma Jესuse käest woib sada. Sepärrast pallu omma Jესust, et sinna sedda suurt hädda, mis sees sumo hing patto ja nende waimolikko waenlaste pärrast ellab, ennese sees diete teäda saad; Käl sesinnane hädda-tundminne saab teggema, et sa ilma dppetamatta moistad luggeda, ja dhkamisega allati omma Jესuse pole küssendada, senni kui temma omma armoga sulle abbiks tulleb.

Need palwed, mis sinna süit ramatust leiad, peawad sinnule dppetusseks ja juhhatamisseks ollema; et sa ka jesse dppid omma ennese sannade ja dhkamistega Jummalale käest abbi otsima ka omma ihholikko id jures.

Pühha Waim on keigeparras dppetaja, kes diget palwet, mis Jummalale meie pärrast on, sinno süddamesse sütab; ilma temmata ei woi sinna mitte süddamest Jummalat palluda, kui pühha Paulus dppetab Rom. rahw. ram. 8, peat. 62 salin: Pühha Waim tulleb meie nõdrus tele appi, sest meie ei tea mitte, mis meie peame palluma, nenda kui Kohhus on; ega sesamma Waim teeb palwed meie cest dhkamistega, mis ükstei ei woi ülesrätida.

Kui

Kui Jummalale Waim sind hirmutab sinno pattude pärrast, siis sa dppid tõssijed pattust-pöörmisse palwed teggema, ja kui temma sinno kurbas süddant Jummalale armo ja pattude andeksandamisega rõmustab, siis sa moistad ommas palwes Jummalat rõmoga kita ja tännada.

Keik inimessed peawad kül luggema, agga keik ei kolba palwele. Nende palwed tahhab Jummal kuulda, kes omma pattude pärrast hirmo ennese sees tundwad, omma endist pattust ello wihkawad ja Jესusest üksipäinis abbi otsiwad; Needsammad dppiwad meie Jესanda Jესuse pühhas Jესa meie palwest, mis, ja mil wiisil neimad peawad diete Jummalat palluma. Sest se kallis palwe dppetab Jummalale rigi asjad kui üllemad annid keige esite palwettega takkanoudma, siis annab Jummal pealegi, mis ihho toidussesse tarwis lähhäb.

Se palwe mis su sannaga tehakse, on hea, kui se süddamest tulleb, kui südda sedda hilmustab, mis su pallub: Agga kes mawireks ehk wiisi pärrast ja üksipäinis omma moffadega lobbiseb, se ei sa ommast palwest yhtegi kasso, waid suremat hukkatust sesamma laajulgusse pärrast, et temma karowala süddamega ja ilma kindla ussota wottab Jummalat palluda. Sepärrast maenitseb Jakobus ommas ramatus 1 peat. 6-8. salmist sadil: Inimenne pallugo uskus, ja ärgo olgo mitte kahhe wabhel: Sest kes kahhe wabhel on, se on merre laenede sannane, mis tulest aetakse ja taksiipiddi heidetakse. Sest sesamma inimenne ärgo mõrtelgo, et temma middagi Jესanda käest saab.

A 3

Kak.

Rakspiddise süddamega mees ei olle kindel ei ühbegi omma wisi sees.

Sepärrast on se üks õige palwe, kui sinna pühha Waimo läbbi omma süddame himnoga Jummalala pole õhkad, ja temmaga süddame ja suga kõnneled, kui üks laps omma isaga, ehk orri omma isandaga. Kui sinna ommas süddames heal meel Jummalala peäle mõtled, sans nadega ehk sannata, siis on se üks õige palwe, ja Jummal on tootanud sedda kuulda. Kui ühhel lapsel middagi pudub, siis pallub temma ni hästi, kui temma moistab, ja wannemad ei holige illusist sannadest. Agga Jummal on ilmaotsata heldem kui ihholikkud wannemad; temmal ep olle ka illusid sanno tarwis, temma ei holige neist; waid üks südda, mis ilma kams walusfeta on, temma janna ussub, temma läest abbi otsib ja otab, se on temma mele pärrast. Temma teab ja moistab keik, mis meil tarwis on, enne kui meie pallume; temma woib ja tahab ka paljo enam tehha üle sedda, mis meie pallume ehk moistame. Kui meie Jummalaga ommas palwes õppiksime räkina, kui üks laps omma emmaga; kül meie siis pea saaksime tunda, kui helde ja armolinne meie Jummal on. Agga kui meie palwed ja õhkamised Jummalala mele pärrast peawad ollema, siis pead sinna ka õppima keik wiikama, mis Jummal kelab; sest kuida woib Jummal sinno palwet kuulda, kui sinna weel tahhad sedda armastada, mis Jummal ei falli? Sest nenda on kirjutud Joannesse ramatus 9 peat: 31 salm. Meie teame, et Jummal pattusid ei kule, waid kui legi

Jummalakartlik on, ja teeb temma tahtmise järrele, sedda kuleb temma. Sepärrast ütleb ka suur Jummal Jesa. 1, 16: 19. salm. Deske ennast, puhastage ennast, saatke ommad kurjad teud mo silma eest ärra: keiste kurja teggemast; õppige head teggema; nõudke mis kõbbus, saatke üleannetumad õige tele, moistke kõbbut waeste lastele, selletage leske: naeste asjad ärra. Et tulge siis, ja selletagem ommad asjad isefeksis, ütleb Jehowa: Kui teie pattud on kui elle-punnased rided, siis peawad nemmad ni walgeks sama kui lummi, kui nemmad punnased on kui werre: karwa rit, peawad nemmad ommeti walge willa sarnatseks sama. Sepärrast kui sinna nüüd tahhad, et Jummal peab sinno palwed kuulma ja sind aima, siis peab se sinno surem nurre olema, et sa keikist pattust omma Jeesuse pole ennast põrad, ja usklikko süddamega temma nimmel sedda taewast Jesa pallub. Agga se pallub Jeesuse nimmel, kes isienast omma pattude pärrast wiikab, ja ei arwa ennast middagi head wõdärt ollewad, agga Jeesuse waggadusse ja kalli lunnastamise peäle todab, ja selle pärrast üksipäinis Jummalala läest keik armo ja abbi otab. Sesuggune astub Jeesuse sees ja Jeesusega omma palwega Jummalala ette ja pallub isiennese, omma üllematte, wannematte, sugulaste, häddaliste, waenlaste ja keikide inimeste eest, ja Jummal wõttab Jeesuse pärrast sedda palwet kuulda ja annab, mis nenda Jeesuse nimmel pallutakse.

Sel wiisil, armas risti-innimenne, pallu nüüd Jummalat isfiarranis, et temma sinno süddame ennam ja ennam ümberpöraks, ja nisugguse meile sulle annaks, et sinna ikka armastad, mis Jummal armastab, ja wiiskad, mis temma wiiskab, ja ussüd mis temma neile on tootanud, kes temma sanna kuulwad ja tedda armastawad. Kui sinna nüüd Jummalat tännini ei olle nenda armastanud, siis wõtta warsti se kindla nouwidada, et sa eddespiddi ühtegi ennam ei tahha armastada, kui omma Jeesust, ja sedda, mis temma mele pärrast on. Ja ehk kül sinno kurri südda, kurrat, ja ma-ilm sind püüdwad keelda, siis ärra wässi mitte ärra pallumast ja Jummalat tootust üskmast; siis saad sinna rõmoga tunda, et se on tõssi, mis meie helde Jeesus ütleb: Jaggauks kes pallub, se saab, ja kes otsib, se leiab, ja kes kopputab, sellele tehakse lahti: se on, temma palwet kulukse. Armolinne Jummal juhhatago sind tõe sisse, Amen.

✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠ ✠

Üks Palwe, mis sees meie pallume, et meie ommad palwed süddamest woikstine teha.

DH! taewane Jessa, armolinne Jummal, minna ollen üks pattune mulla-tül ja epolle wäärt, et ma ommad kaed ja silmad taewa pole tõstan sind palluma; agga et sinna isfi meid olled käsknud palluda, olled meile ka tootanud, et sa meie palwed tahhad kuulda, siis tean minna, et mo palwed Jeesuse Kristuse pärrast sinno mele

mele pärrast on. Uita siis, armolinne Jummal, et minna õppin diete Jeesuse nimmet waimus ja tões palluma. Egiuta minno süddant, oh helde Jessa, omma sõrmeaga, tühjenda seddasamma keigest tühjast mõttest. Pühhitse minno su, ja panne isfi need sannad minno keele peale, mis ma sinno ette pean ülesrääkima. Panne mo silmad ja kõrwad kinni, et ma ühtegi ei nä, egga kule mis siin ilma peal on, waid et südda, meel ja mõttest woiksid taewa pole minna. Kule siis ka igal ajal minno palwed, ja peästa mind keigest häddast Jeesuse Kristuse pärrast, Amen.

Sonniko-Palwe.

DH! helde, armolinne, keigewäggewenne Jummal, meie Jeesanda Jeesuse Kristuse Jessa, minna tännan sind keigest süddamest, et sinna mind minnewal õfel olled armolikkult hoidnud, et minno hinge waentafed mind ei woinud hukkada egga rikkuda. Sinno nimmet ollen minna ommast ihholikkust unhest ülestõusnud, sinno pole pöran minna ennast wüwitamatta, sest et sinna ükspäinis mind olled lonud ja lunnastanud, ja sinna üksnes wold ka omma pühha Waimo läbbi mind ueste lüa ja pühhitseada. Uita rata mind ka nüüd ja järgeste ülles waimolikkust patto unhest, et minna pääw päwalt woiksin diete moista, kui suur minno rummalus on mo pattuse sündimise polest, ja kuuda minno kurri südda ikka püab need kaddurwad, ilmalikkud annid ja hinnud suuremaks ja kallimaks

pidada, kui need wainolikkud annid ja hirm mud. Anna mulle, armas taewane Jēsa, armo, sedda minno suurt sōggedust runda ja kah hereda, ja peāsta mind sest hirmsast rummalus sest. Anna ja kaswata minno sees diget usko, wainolikko tarkust ja wāgge, iggapāwa sinno sanna hāsti tāhhele panna, sedda ūspāinis uskuda, ja wihkada keik kurjad nouud, mis kur ratist, kurjaist innimestest, ja minno kurjast sūddamest mulle antasse, et minna sinno armo ja iggapāwase kahhetseniuse ja pattust pōdrmis se lābbi woiksin omma wanna kurja sūddant sūr retada keige pattude ja kurja hinnudega. Se pārrast hoia mind, keigewāggerwam õnnistegia selsinnatsel pāwal kurrati kuusatusse eest, et temma mind needmisse ja wandmisse, liajomis se, wargusse, laiskusse, petmisse, sannakuul matta ello ja mu pattude lābbi omma wōdekude sisse ei sa, egga se lābbi minno waese hinge ārra ei hukka. Pūhhiuse mind ogga, kallis pūhha Wain, et se uus inimenne, ehk uus sūdda, niel ja mõtte iggapāaw woiks etretulla, ja ei mitte filmakirjaks innimeste nāhhes, waid Jum mala ees digusse ja pūhha ello sees ellada. Nita mind siis ka, armas taewane Jēsa, et ma om ma tõdd teen ei mitte filmakirjaks, kui se, kes in nimeste mele pārrast pūab olla, waid et ma woiksin omma wannematte sanna kuulda, wag ga sūddamega Jummalat kartes, ja hea melega tehha, mis nemmad kāsivad. Anna mulle ar mo, et minna ka nende sanna wōttan kuulda, kes wāgga waljud on, ja mind liga tõga wae wawad, et ma misugguste wāsto ei nurrise, waid

waid kindlaste ussun, et ka se minno heaks peab tullemä, kui minna kannatlik ollen, sest et keik peab heaks tullemä neile, kes Jummalat armastawad. Juhhata mind nenda, armas taewane Jēsa, tänna ja iggal ajal, et keik minno mõtte, teggo ja ello woiks sinno mele pārrast olla. Sin no holets annan minna omma hinge ja ibho, wannemad, suggulased, keige ennamiste keik waggad risti innimesed; sinno pūhha Wain wallitsego mind, sinno pūhha Ingel olgo minno hures, et se kurri waenlane minno peale ei sa woimust, Amen.

Õhto:Palwe.

S! helde, armolinne, keigewāggerwenne Jummal, meie Jēsanda Jēsusse Kristusse Jēsa, sind tännan minna keigest sūddamest, et sinna mind minnewal pāwal omma sure armo ja wāe lābbi olled hoidnud ja kaitsnud, et kurrat omma kawwalussega mind ei woinud hakkada. Minna ei olie mitte wādari keige se armo, mis sa minnule norelt põlwele sūe sōdik ja ka tänapāaw olled teinud. Mis tõmmo woin minna sinnule se eest anda? Paljast jannast ei holi sinna mitte, waid sinna ütled: anna, mo pōeg, mo tütar, omma sūdda minnule, ja olgo sinna te ehk taht minne minno mele pārrast. Minno helde Jēsa, sa tead, misuggune kurri sūdda mul on, se ei tahha mitte sinno teed armastada, waid ifka laia tee peal kāia, mis hukatusse sisse satab. Wōtta sedda kurja sūddant minno seest, ja par randa

randa pääw päwalt minno eksitused, ja te mind dige usso läbbi kolbaraks, et minna omma patto hädda süddamest tunnen, kahhertsen, ja omma õnnisteggia Jeesuse Kristusse pole kowwaste hoian, kes ükspäinis wäggen on minno patto hawad parrandama, ja minno ihho ja hinge pühhitsema. Tulleta minno mele, et kui se tännapäwane pääw on lõpnud, nenda ka minno ello päwad peawad otse sama, ja et sinna siis igga ühhega tahhad arwo piddada, kuida temma siin ilmas on ellanud, ja temma kätte maksta sedda nõdda, kui iggawilks saab teinud, olgo hea ehk kurri. Anna mulle sepärrast iggapäwa pühha mureret minno hinge eest piddada, et minna woiksin tänna ja igga õhto omma wiggadusjed ja eksitused sulle süddamest ällästunnistada, ja nende wasto abbi otsida ja leida. Oh Jeesand! mae nite mind allast omma pühha Waimo läbbi. Anna mulle andeks Jeesuse Kristusse minno Jeesanda pärrast keik minno eksitused ja pattud, mis on teadawad ehk teadmatta, misga minna sinno wasto ollen eksinud, ja puhhasta minno süddant neist armolikkult. Hwia mind selfinnatsel õsel keige patto, kurja ja kahjo eest, ja ärrata mind homine warra ülles, et minna ue päwaga woiksin ue ello sees kää, keigest lihha ja waino roussest pühha Waimo abbi läbbi ennast puhata's teha, ja sedda pühhitsemist lõppetada Jummalta kartusse, Jeesuse Kristusse minno õnnisteggia pärrast, Amen.

Sonniko-Palwe Pühhapäwal.

Oh! keigewäggeram Jummal ja Jesa, Ma ja taewa Loja, sinno jure ma tullen, sinno ette langen minna põlweli mahha ja tännan sind keigest süddamest, et sa mind selfinnatsel õsel omma armo ribadega olled kaitstud, ja kurja waimo ja teinma selfi eest armolikkult hoidnud. Sepärrast peab minno südda ja su sinno helde armo kulutama. Sulle olgo au, kitus ja tänno nüüd ja iggaweste. Ma pallun sind ka, et sa tahhaksid mind selfinnatsel päwal ja iggal aial keige kurja eest hoida. Sinno holeks annan minna omma hinge ja ihho, omma ello ja keik, mis kuul on, ommaad mõtred ja sannad. Õnnista sinna, oh helde Jummal! minno sisetullemisse ja wäljaminnemisse. Olgo se pääw mul digeks pühhapäwaks; et ma mauid ühtegi ette ei wõta, egga te, kuid ükspäinis sedda, mis läbbi sinno nimmi saaks pühhitetud, ja sinno riik mele sisse tulleks. Ärra lasse mind mitte ükspäinis omma uledega tänapäawo sind teida. Te lahti minno südda, et so sanna woiksin sinna sisse tungida. Älta et ma sinno sanna ja julust hea melega kulen, meles pean ja omma ello se järrele parrandan. Sel esimesel päwal olled sinna, keigewäggeram Jummal, sedda esimest walgust lonud, oh! ärra jätta minno süddant siis mitte pimmedusse sisse, waid üle ka mauid omma keigewäggerama sannaga, et sinno walgus ka minno süddames peab rousma, et ma keigest rummalussest saaksin peastetud ja kui üks wal-

walgusſe laps woikſin ellada, Jezuſſe Kriſtuſſe ſe tööſſiſe walgusſe pärraſt, Amen.

Dhto = Palwe Pühhapäwal.

Iggawenne ja armolinne Jummal, ma kidaſi ja tännaſi ſind ſüddameſt, et ſa mind tännaſi pääw keige kurja ja kahjo eest olled hoidnud. Sa olled mind omma pühha ſannaga rohkeſte södenud ja minno hinge jahhutanud; ſeſt on minno ſüdda rõmus, ja minno hing kidaſi ſind ſinno helduſſe ja armo pärraſt. Ma pallun ſind ka allandikkult, hoia ja kaitſe mind weel eddeſpiddi keige hinge ja ihho kurja eest. Anna mulle, armas Jöſa, ſedda armo, et ma unneſke patto ei te, waid, et keik, miſ ma mötlen ellik nään, pühhaſt Waiſ muſt woikſi tulla. Seſamma Waim wötko keik hirmo minno ſüddameſt ärra, et ma julgeſte Jezuſſe Kriſtuſſe nimmel maggan, ja homme warra rahho ja hea terwiſſeega ülleſtöuſen. Ärrata mind digel aial ülles, ja ſata mind rõmoga minno tö tö kallale minnema, ja ſeddaſamma ſinno tahtmiſſe järwele teggema. Ja kui ſe aeg tulleb, et ma ſeſt ilmaſt pean ärraminnema, ſiis ſeiſa ſinna truiſte minno jures omma abbiga, et ma ſuruga nenda wöhlen, et ma ſedda ärrawoidan Jezuſſe Kriſtuſſe ſurma wöitlemiſſe pärraſt, Amen.

Hommiſko = Palwe Eſmaſpawal.

Dh! miſ paljo head olled ſinna, armolinne ja helde Jummal, mulle teinud, et ma rabe
ho

ho ja hea terwiſſeega ſedda päwa ollen ſanud nähha. Kuida pean minna ſind keige ſinno heategemiſte eest tännama? Ei maſſa middagi ſinno ees, miſ ſinno kääſt ei tulle; ſiis läkkita ſinna iſſi mulle omma pühha Waimo, et ma temma juhhatamiſſe ja nou läbbi, ſulle tänno annan, ja, miſ mulle tarwis lähhäb, ſinno kääſt pallun. Wötta mind ſelfinnatſel päwal omma warjo ja kaitſemiſſe alla, et minno hinge ja ihho waentafed ühregi kurja mulle ei te. Walliſe ſinna mind, armas Jöſa, et ma middagi ei haſſa egga löppeta ilma ſinnota. Önniſta minno tö ja teggeminne. Ehhita mind keige pühha kōmbede ja wiſidega. Anna armo, et ma woikſin omma pattude pärraſt ärdaste nutta, ühhe ue ja wainollikko ello ſees ellada, ja pääw päwalt Jummalata taruſſe ſees kaſiwada. Selfinnatſel päwal olled ſa, wägger Jummal, ärralahhutanud ſedda wet, miſ taewa peäl on, kuſ pilwed on ja liinud lennawad, ſeſt weeſt, miſ Ma peäl on. Dh! ſe patto weſſi on wägga touſnud minno ſüddameſt; lahuta ſeälſannuſ ka ärra ſedda patto wet, et mo ſüdda woikſi ſinno Paradiſiſe ſada, ja ſeäl ſees uſſ, armastuſ ja kannatuſ kaſiwada, nenda et pärraſt ükſki pat mind ſinnuſt ei lahuta. Sinnuſt ma pean kinni, ſiis kule mind ka Jezuſſe Kriſtuſſe pärraſt, Amen.

Dhto = Palwe Eſmaſpawal.

Dh! iggawenne Jummal, minno keel peab järgeſte ſinnuſt räkima, ja ütlema: kiderud olgo minno helde Jöſa, ſeſt temma teeb minno hinga
gele,

gele, ja ihhule palju head, temna heldus kestab iggaweste. Eefanma sinno heldusse pärrast pallun minna sind: Kaitse omma wäega mind ja keik, mis sa mulle olled annud. Olle sinna mulle isiti warjaks, ja olle mulle armolinne, sest so peäle lowab minno hing. Minna heidan ennast nüüd Jeesuse nimmel mahha, ja maggan rahhoga; sinna agga, oh Israeli kaitfia! ei uinu egga magga. Edesta siis omma palle walgust minno peäle, kui ma maggan. Minna ollen, armas Jummal, ristmisse läbbi sinno armsa Poia Jeesuse Kristussega temna surma sisse mahhamaetud; siis te mind ka temna ülestoumissse sarnatsjeks, et ma siis Kristussega ue ello sees ellan, ja keige pühhadega surel wiimisel ülestoumissse pärrast sinno tootud armo- ja au- rigi sisse saan, Amen.

Hommiiko: Palwe Teisipäwal.

Armolinne Jummal, ma pöran ennast sinno pole, et ma enne sinnoaga rugin, enne kui ma inimessega hakkab räkima, ja enne kui ma omma tö kallaks läbbän; enne tannan minna sind sinno heategeemiste eest, ja pallun sinno kääst õnnistust, et minno tö ja teggo saaks õnnistud ja sinno rahhuisse järrele tehtud. Au olgo sulle tolm-aino Jummalale, sest sinno armo läbbi toufen minna praego üles; sinno armo on mind sel üsel toidnud, ja on rahhoga mo waese pattuse kehha lastnud hingada. Et agga se õ möda läbnud, ja pääw meile hakkab paistma; siis ärra jätta sinna, oh armas Jeesus! sa õigusse pärlif, wärd mitte pinmedusse, ja süddame söggedusse sisse,

sisse, waid hakka nenda minno süddames paistma, et iggawiks saaks nähha, et Sinna mo sees olled. Sel pärrast olled sa maad lahjutatud merrest ärra, et Ma kuivaks sanud, ja olled sedda selsammal pärrast püde, rohho ja keige süggusie rohtudega ehhitatud. Minno südda on, parrago Jummal! weel kui üks wessine so, mis head wilja ei kääna; siis lahjuta sinna, armas Jummal, minno süddant ka sest patto weest, et se saaks tahhedaks ja heaks, ja et ma saaksin ühhe pu sarnatsjeks, mis jõe äres on istunud. mis omma wilja annab ommal ajal, ja kenne lehhed ei püddene. Oh Issand! aita ja anna, mis ma so kääst pallun, Jeesuse Kristusse pärrast, Amen.

Dhto: palwe Teisipäwal.

Sei Jeesa, sinno armo läbbi on se tannane pääw möda läinud, ja iowan ikka ennem surma pole. Kidetud olgo sinno kallis minni, et sa mulle aega annad enast pattust pöödda, ja et sa mind ep olle äkkise sarnna läbbi sit ihmast ärrakorritatud. Sedda head tahhan minna sinno pühha Waimo läbbi ikka meles pöödda, ja se pärrast keigest süddamest sind kta. Ma pallun sind, minno ello armastaja: Alma mulle weel ni palju aega, et ma woin patto peäle woinust sada, ja omma hinge waenlased omma jalge alla tallada. Sedda pallun minna sinno kääst keigest süddamest; sest minna polle, parrago Jummal! weel mitte ni süggune, kui minna kül sinno kanna järrele peaksin ollema. Minnita se nou minno sees,

et hakkán pátto wásto síre hole ja murrega párt
nema, ja púan sínd, oh helde Júnmal! Kátte sáda
et ma teps ilma sínnota ei ella, wáid et sa minno
sees omma armo ja wáega woiksid ellada. So
asja peále mórteldes, heidan ma ennast mahha,
ja pallun sínd: Árra lassje mind mitte sínd árra
unnustada, wáid anna armo, et ma omma wodi
heites sínd meles pean, ja homme úllesárkades
sínnust hakkán rákima. Síis tean minna tóeste,
et mul ei sínni úhtegi kahjo. Sedda pallun min
na ka Jესuse Kristusse párrast, Amen.

Homniko-Palwe Resknáddalil.

Dh! sinna suur Júnmal, kes sa issi walgus
olled, ja ellad úhhe walgusse sees, kuhho úks
ei ei sa, ja síiski ni armolinne olled, et meil waes
tel tubba on, síano pühha palle ette tulla sínd pal
luma; sepárrast rullen minna ka selsínnatfel hom
niko tunnil, ja níkkutan omma súddame põlwe
síinko ette, ja tánnan sínd síano síre armo eest,
mis sinna mulle keik minno ello aial olled náimud.
Sest síinko armo lábbi ollen minna weel ellus, ja
ollen sedda páwa sanud náhha. Sa olled mind
omma warjo alla wóimud, truíste mind kaitse
nud, ja omma wáe lábbi keige kurja eest hoidnud
nenda, et ma hea terwíssega omma tóód woit
tehha, ja ommad asjad aiada. Minno meele tul
leb, et sa sel páwal sedda páilikko, ku, ja need
ráhhed olled lonud. Needsámmad tewad truíste
sedda, níkspárrast nemmad on lodud. Dh! síis
árra lassje mind ni meletó olla, kui need, kes sest
ei holi, mis meele kóhhus on síinko táhtmísse jár
rele

rele tehha. Tullera ikka sedda mo meele, et sa las
sed omma páilikko kurjade ja waggade úlle úlles
toustá, ja lassjed wihma sáddada dígede ja úlles
kóhuste peále, et ma woiksin síinko jálgede sees
káia, ja armolinne olla omma liggímesse wásto,
kui síinko taewane Jესa armolinne olled. Kítku
síis, helde Jესa, minno súddamest árra keik wih
ha, wíhkamíst, káddedust ja tiggédust; anna mul
le úks pehme súdda keikide innímeste wásto, et
ma ka omma waenlastele woiksin head tehha,
head neile sówida, ja nende eest palluda. Keik
muud head, mis ial weel síinko káest tulleb pallu
da, sedda anna mulle, armas Júnmal, rohkesté;
minno Darrísteggia, Jესuse Kristusse párrast,
Amen.

Dhto-Palwe Resknáddalil.

Dh! díge ja pühha Júnmal, sa tahhad, et meele
peame ka díged ja pühhad ollema, nenda kui
síinko olled. Ágga minna waene páttune pean
tunnístama, et ma isstíennesest ei olle egga díge
egga pühha, ja síiski teed sa mulle páhjo head; sa
hoiad ja káitsjed mind, nenda kui sa tánnapáwa
ga olled teinud. Sepárrast kida Jესandát, min
no hing, ja árra unnusta mitte árra, mis head
temma sülle on teinud. Helde Júnmal! ma pal
lun sínd, hoia mind párrast weel nenda, kui sa
tánnine mind olled hoidnud keige kurja ja kahjo
eest. Tasse mind ikka ilma líamurr ta ja kártus
seta ráhho sees maggada; ja síinko walgus ei lah
ku minno súddamest, sest síinko, oh Jესand! wal
gustad keik pímmédust ja sóggédust. Heida armo
minno

minno peäle, ja anna mulle keik pattud andeks; peästa mind minno patto häddast; pesse mind puhtaks minno eksitusist, ja pühhise mind läbbi ja läbbi. Jesand, kule minno heält, kui ma õie sinno pole huan, ja wõtta mind kuulda, kui mo südda sind oisib. Ärra wõtta omma kät mitte minnuft ärra, ja ärra jätta mind mitte mahha, sest ma lodan sinno peäle. Kinnita sedda lotust ka minno sees Jესusse Kristusse pärrast, Amen.

Hommiko-Palwe Reljapäwal.

SElde ja armolinne Jummal, kes sa meile head tehhes ärra ei wässi, waid teikile head teed, ni hästi neile, kes sind kartwad, kui ka neile, kes on tännamatta; minno kōhhus on selfinnatfel hommiko tunnil sind tännada, sest sinno arm kes tab iggawest, ja sinna ep olle mitte waatnud minno pattude peäle, ja ep olle nende pärrast mind mitte nuhelnud; waid sa olled mind omma tibataga kartnud, et mulle ühtegi kahjo ei olle sündinud, ja et ma sedda päwa jälle ollen sanud nähha. Anna armo, et ma sedda päwa ei pruugi pattuks, waid sinno auuks ja minno hinge õnnistusfeks. Hoi mind sel päwal ja iggal aial ebba-usfo wi fide ja kōmbede eest, et ma mu asja peäle ei loda, kuid ükspäinis sinno peäle. Sa olled käsknud, et ma omma palle higgil sees omma leiba pean sõma, ja seks olled sa kuus päwa seadnud, et meie nende sees omma tööd peame tegeema. Anna omma armo, et ma keiksuggust tööd, mis ial ette tulleb, julgeste ja rõmoga ärrateen, ja sinno käest õane ja õnnistust pallun. Õnnista ka, armolin-

ne Jummal, keik mis ma ette wõrtan, ja ärra lasse mind mitte omma hinge tööd ärra; unnis-tada; waid et ma tööd tehhes sinno peäle mõtlen, ja ommas süddames sinno pole õhkan. Õnnista keik, mis sinna mulle olled annud; ja nenda kui sa sel päwal olled lonud need linnud taewa al, ja kallad merre sees, ja olled murret meie eest pidanud enne kui meie weel ollime lodud, et meie neist piddime toidust sama; nenda pea nüüdke weel murret meie eest, ja lasse linnud taewa al ja kallad keige wette sees figgida. Keige-ennamiste agga täida mo südda usfo, armastusse, kannatusse ja pühha kōmbedega, et ihho ja hing saaks illespetud. Te sedda, armolinne Jummal, Jესusse Kristusse pärrast, Amen.

Õhto-Palwe Reljapäwal.

SElde taewane Jēsa, minna tännan sind süddame ja suga, et sa päwa ja ööd lonud, ja olled sedda päwa seadnud, et meie omma tööd peame tegeema, ja sedda ööd, et meie same hingada. Kõdetud olgo sinno kallis nimmi, et ma tännapäaw sinno armo läbbi ollen joudnud omma tööd tehha, ja olled keik kurja ja kahjo minnuft ärrakeelnud. Anna nüüd, armolinne Jummal, et mo wässi mind ihho sel õiel nenda kaaks hingada, et ühtegi kartus, hädda, egga willerius mind ülles ei ärrata. Sinna, oh Jēsa! wõtta mind wasto ommaks lapsfeks, et ma julgen omma Pea sinno süllesse paanna. Sells ehketa mind õige usfo, tõssise armastusse ja pühha kannatussega, et minno südda kindlaste sinno isfalkko

armastamiſſe peäle woiks lota. Paſſe ſiis ka ſinno pühhad Inglid olla minno ja minno honets te ümber, et kurrat ſe mõiraja loukoer oſſa minnuſt ei ſa. Hoia meid tulle-kaſho ja wargade eest. Winaſks olle ſinna, oh! armas Jeſus, mulle oſſa ſaks, ſiis uinun minna rõõmſaſte maggama. Amen, ſe ſündko nenda, Amen.

Hommiſko-Palwe Redel.

DH! Feigewäggerwam Jummal, Ma ja taewa Roja, ma tullen praego ſinno pühha palle ette ja tännan ſind feige ſe hea eest, mis ſa mulle minno ello aial olled teinud. Sa olled mulle ihho ja hinge annud, ja tännine hoidnud. Ma ollen ſinno holeks olnud, ja ſa olled murret kaſinud, et mo hing, mis patto läbbi olli ärrarikkutud, ja piddi hukka minnema, pattuſt ſai peäſtetud ja piddi ueſte ſündina. Sa olled ſel päwal ſedda eſſimeſt innimeſt lonud, ja jummalikko wiſide ja kumbedega ehhitanud. Oh! armas Jummal, wata nüüd minno peäle, miſſuggune ma ollen; kelle ſarnane ollen minna nüüd? Parrago Jummal! kurrati näggo näikſe mul ja keikil innimeſtel ollwad: Parranda ſiis ſedda mis on ärrarikkutud. Seks olled ſinna io omma ainuſt Poega Jeſuſt Kriſtuſt ihmale läkkitanud, et temna piddi meie ſarnatſeks ſama, ja meie pattud riſti peäle kändma, et meie piddime jälle temna ſarnatſeks, õigeks ja pühhaſks ſama, ja et Jummal näggo meie ſees ſaaks jälle lüſeſehhitatud. Aita, et ma oſſin abbi omma õnniſteggia Jeſuſe kääſt, keſ ſel päwal riſti on lödud, ja temna peäle õige uſſo ſees

ſees watan, ja haſſan ſedda patto wiſkama, mis minno õnniſteggia on riſti peäle ſaatanud. Aita ſiis ka, armas Jummal, et ma omma lihhalikkud hinnanud riſti löön, ja ühtlaſe omma Kriſtuſſega ſurren, et ma temnaga jälle woin ülleſtouſta, ja ühhe ue ja wagga ello ſees ellada, ja nenda ennam ja ennam ſinno ſarnatſeks ſada. Seeb ſe on, mis ma keigest ſüddameſt ſinno kääſt pallun, wõtta minno palwed kuulda Jeſuſſe Kriſtuſſe kannatamiſſe ja ſurma pärraſt, Amen.

Õhto-Palwe Redel.

DH! helde Jeſand Jummal, minno ſüdda, meel ja feel haſſab praego ſind tännama; ſeſt ſa olled kui ſe armo hallikas tänapääw rohkeſte omma armo minno peäle laſknud tulla. Olleſid keik minno liikmed keled, ſiiski ei jouaks nemmad keik ſinno heateggemisſed ülleſrakida. Sinno arm on ſe, et ma weel ellus ollen; ſa olled mo hinge hoidnud hukkaſuſe ja mo ihho pahha haigusſe eest; paljo karia olled ſa minnuſt ärrakä nud, ja olled mind rohkeſte õnniſtanud. Olle ſiis, armas Jummal, niſuggune weel minno waſto, kui ſa tännini olled olnud. Wõtta omma holeks mind, ja keik, mis mul on, ja katta mind omma tibadega, et ma rahhoga maggan, ja houme warra ue rammoga ülleſtouſen, ja omma tööd ſinno auks haſſan ja lõpeteran. Ja kui minno wiinne ello tund tulleb, ſiis kinnita mind, et ma kindla uſſoga Jeſuſſe Kriſtuſſe peäle lotes, ſit ärralähhan, ja iggaweſte õnſaks ſaon, Amen.

Hommiko:Palwe Laupäwal.

DH pühha Jummal! helde Jesa, minno essee minne tõ peab se ollema, et minna sind kivan ja tannan; sest üpris suur ja hea on se, mis sa mulle olled teinud. Minna ep olle wäärt neid heategemissi, mis sa mulle teed iggapäaw. Paljo head olled sa ninno ihhule teinud, agga paljo ennam mo hingele: Sest sa olled mind risti: rahwa seas lasknud sündida, kus ma sinno sanna ja tahtmist saan õppida, et ma woiksin ommast pattust peheda ja iggaweste õnsaks sada. Minna lähhan niind ta omma tõle ja wõttan sedda ette, mis sa isst mind olled käsknud tehha. Önnista siis minno tõ ja teggeminne; önnista minno wäljamine minne, et ühtegi willetsust egga äppardust mulle ei sünni; önnista minno sisesetulleminne, et ma nenda omma fotta taggasi tullen, et ma wäljas ühtegi patto ei olle teinud. Sel päwal olled sa, taewa ja Ma Zoia hinganud, ja omma kätte tõ peäle waatnud, ja wata! keik olli wägga hea. Mis peatu minna waene ütlemä, kui ma watan ja mõtlen keige se peäle, mis ma sel nädalil olen teinud? Ei ma tohhi ommad pattud ärrasalata; minna tuunistan, et minno tõ ja teggo ei kolba; sepärrast pallun minna: Heida armo minno peäle, ja anna mulle keik minno pattud andeks: Kiinica mind omma pühha Waimo läbbi, et ma parreminne ennast woin tulleswal nädalil patto eest hoida. Ärra tüddi ka mitte ärra mulle head teggemast, waid sinno heldus ja armo olgo minno peäl iggaweste Jeesuse Kristuse pärrast, Amen.

Dhto:

Dhto:Palwe Laupäwal.

DH! sa iggawenne Jummal, üks nädal on ta sinno armo läbbi rahho ja hea terwissega mödda läinud. Sinna suur Jummal olled sedda head mulle teinud. Jubba ma olleksin aminogi hukka läinud, kui sinna ep olleks mind käitsnud. Sepärrast tannan minna sind keigest süddamest, ja pallun sind allandikkult; Hoia mind keige häda ja willetsuse eest. Sa olled tru, sepärrast lo: dab mo südda sinno peäle, sesamma lotussega heidan minna ennast mahha. Sinna agga, oh helde Jesa! tulle mo süddamesse, ja te ennesle sünnasest. Ehita minno südda usso, armastusse ja kannatussega, ja ärra lasse mind ühtegi mõtelda, räkida ehk tehha, kuid ükspäimis sedda, mis so pühha Waim wõttab minno sees tehha. Anna armo, et ma hakkän ma ilma ärrandigama, ja taewa järrele iggatsema, ja kui se rind liggi kaab, et sa, oh armas Jummal! mind sünnä taewa rahhad sata, siis olgo so pühha Waim minno sees, et kui ma tepe ei woi räkida, tenma süski minno sees lõpmatta woiks õhkada, ja nenda sinno pühha pale ette tulla. Kule minno pahwe, armas Jummal, Jeesuse Kristuse pärrast, Amen.

üks Täanno:Palwe

Meie Jõsanda Jeesuse Kristuse
Innimessekesamisse ja Sünni-
misse pärrast.

DH sa helde armo:inne Jummal! Doege Jeesus Kristus, sa dige innimesse armastaja! au.

fitus ja tänno olgo sulle sinno sure heldusse pär-
 rast, et sa meie lihast ja werrest olled ossa wõts-
 nud, meie wennaks sanud, ja meid keik ni wägga
 auustanud, et meie sinno läbbi Jummalala lapsiks
 ja suggulaks olleme sanud. Sa suur kunnin-
 gas, keikide isfandatte Isfand, sa keigeförgein,
 wäggewam ja rikkam Isfand! kuida olled sinna
 meie waese, alwa ja nõdra lihha ja werrega en-
 nast kihlanud? Kuida olled sinna meid isse
 Jummalala au ja nou sisse üllendanud, et sinna,
 kui tõsine inimenne, selle kolm-aino Jummalala
 sees nüüd olled ja ellad? Inimenne on patto
 läbbi koggoniste ärrarikkutud; wata, kui wäg-
 ga on temma nüüd sinno sees pühhitsetud ja puh-
 taks tehtud! temma olli ärranetud; wata, kui
 ta sinno sees on õnnistatud! Sa olled nifuggu-
 se inimesse ihho ja hinge ennesele wotnud kui
 meil on, et sa meid ihho ja hinge polest piddid
 terweks teggema. Aina armo, et minna nüüd
 mo hinge, ihho ja selle liikmed, mis sinna ni
 wägga ennese sees olled auustanud, pattudega
 mitte ei rojasta egga teota, waid et sinna minno
 sees, ja minna dige usso läbbi sinno sees woiksin
 pühhaste ellada. Sa õnnistatud neitsi Poeg!
 Sa Isfanda õnnistatud! Selle sees keik rahwast
 Ma peäl õnnistaks. Meie ollime Jummalast
 ärralabunud; ennä! kuida meie sinno sees ni
 kindlaste Jummalaga olleme ühte sanud! meie
 ollime kurratist teotud; ennä! kui wägga nüüd
 sinno sees auustud! meie ollime Jummalala wihha
 ol; ennä! kui wägga nüüd sinno sees ar-
 mastud.

Oh!

Oh! kuida woib Jummal nüüd meie wasto
 wihha piddada? kuida woib ta meie waenlane
 olla? kuida woib ta meid rikkuda, kes meie tem-
 ma lihha ja werri olleme? ükski ei olle ial omma
 ennese lihha wihkanud. Otsse kui sinna, armas
 Jesus, nüüd tõsine Jummal ja tõsine inimene
 ne iggaweste jään, nenda on Jummal sinno in-
 nimesseksamisese läbbi meile finnitatud iggawest
 sõbrust, iggawest armo, iggawest leppitamist, ig-
 gawest laste digust, iggawest rahho Jummalala ja
 inimeste wahhel, et meie sinno suggurõõsa olle-
 me, ja kui sinno ommaksed ja wennad sinnoga
 woime ellada iggaweste. Oh ma kallis Jesus!
 sinna olled selge arm, heldus ja rõõm. Sinna
 olled se dige walgus, mis meid walgustab; sinna
 olled se dige te, mis Isfa pole juhatab; sinna
 olled se iggawenne tõdde, mis meid õppetab; sin-
 na olled se iggawenne ello, mis meid ellawaks teeb;
 Sinna olled se iggawenne arm, mis läbbi Jum-
 mal omma armo annetega meile tulleb; Sinna
 olled se iggawenne digus omma lunnastamisese
 läbbi, mis meid õnsaks teeb; Sinna olled se igga-
 wenne surem Preester, kes meid õnnitab, meie
 eest pallub, ja kes isinennast täies lunnastamisese
 hinnaks meie pattude pärrast on annud. Sinna
 ello on inimeste walgus. Wende rõnnistamis-
 seks olled sa taewast mahha tulnud; Sa olled
 inimesseseks sanud, et inimessesed woiksid Jum-
 mala lapsiks sada. Oh! kui armas olled sinna
 minno süddames? Mis illus on so näggo; mis
 armsad on sinno wiisid ja tõmbed? Mis lahked
 on sinno kõnned, sa keigeillusam inimeste seast?
 Oh! minno sobber, tulle mo süddamesse; mo
 word!

wend! ärra põlga mind; minns armastaja!
 ärra taggane minnuft; mo peignees! wõtta
 mind wasto helde su-andmisfega; mo süddame
 rõõm! ühhenda ennast minnoga, kinnita minno
 usko, et sinna tõeste ja täieste omma Jumma-
 likko werrega mind olled ärralunnastanud, ja et
 sa omma inimesselksamisfe läbbi minno wene-
 naks sanud, kellel halle meel minnoga on keige
 minno hädda pärrast, ja kelle jure minna keige
 waewa sees julgeste woin tulla ja kowwaste abbi
 osida. Keige-ennamiste tulleta mo meele, et sa
 minno lihha ja werre isstiemese sees ülle keikide
 taewaste, ülle keige Inglide, jummalikko au-
 sisse olled tõstnud, et minna keik tühja illo sün-
 ma-ilmas pean ärrapõlgama, ja õige usko läbbi
 jo sün taewas ellama ja sedda au taflanoudma,
 mis sinno sees minno iggawesfeks rõuiks mulle
 on antud ja walmistatud.

Oh wõtta, armas Jesuke!
 So sängiks minno süddame.
 Oh wõtta temmas hingada,
 Et minna sind ei unusta,
 Amen.

Ikke Tänno-Palwe

Jesuse Kristusse kibbeda

Kannatamisfe pärrast, misga temma
 meid Jummalaga leppitanud.

Oh! JESUS Kristus, sa ilma süta Jummalaga
 tal, kes sinna ma-ilma pattud olled ärra-
 kassinud! ma tännan sind süddamest sinno kibbeda
 kass

Kannatamisfe ja surma eest, kui keige ma-ilma
 hädda, se on keikide inimeste kurboas, ahhas-
 tus, wallo, kartus ja wärrisemine sinno peäle
 tulnud ja sinno hing kurwaks sanud surmani.
 Kes woi sinno hinge ahhasust ärramoista ja
 üllestakida? Oh! sedda hinge hädda! oh sedda
 süddame wallo! oh sedda waino jällestust! oh
 sedda surma woitlemist! oh sedda werriist higgi!
 mis tämmalikko süddamega pean minna sind was-
 towõtma? Oh Isand! sa olled tõeste keikide
 eest surma maitstnud, se eest tännan ma sind, sa
 tru südda. Ma tännan sind sinno allandikko
 palwe eest, kui sinna aedas omma palle peäl
 Jummalat kummardanud, ja isstiemest minno
 asemel Jummalale ohwoiks arnud. Minna
 tännan sind sinno kōidikkude eest, misga sinna
 kui kurjateggia kinniseutud olnud, et sa mind
 neist iggawesfe surma paelust lahitud wõtsid.
 Minna tännan sind sinno hamade pärrast, kui
 sind minno patto pärrast puusaga lödi, minna
 tännan sind sinno sure allandisfe ja tassafe meele
 pärrast, misga sinna minno kõrkust, an-ahrust,
 wõihha ja tiggedust olled maksnud ja ärratassu-
 nud. Ma tännan sind, et sa omma risti-sirina
 läbbi sest wõimist ja hirmsast Jummalaga kõrkust
 mind olled ärrapeastnud. Ma tännan sind sin-
 no kibbowitsa kroni pärrast, mis sa minno heaks
 kassinud, et sa iggawesfe au-kroniga mind woik-
 sid ehhitada. Ma tännan sind, et sa kui üks
 ärraneitud, taewa ja Ma wahhel risti peäl olled
 ponud, ja mind se läbbi sest iggawesfest need-
 misest ärralunnastanud. Oh sa pühha ihho!
 oh sa helde südda! oh sa kallis Pea! oh sa
 illus

Illus palle! oh teie selged filmifessed! oh teie õrnistud kâed! oh teie kassinad kõrvad! oh teie kannid jallad! kuidas ollete teie keikpiddi minno patto parrast waeratud? Oh Jummal! kui suur on sinno wiha patto peäle, et sa omma aino sündinud Poia peäle ei olle mitte armo heitnud? Oh Jesus! kui suur on sinno arm minno wasto, et sa seest ja wâhaspidi sedda ilmarâkimatta pörgo wallo ni kannatlikko süddamega kannatanud, et minna ei piddand sedda iggawest surma nähha sama iggaweste.

Minna tännan sind, et sa risti peäl sinno omma waenlaste ja ka minno eest, kelle pattud sind risti peäle saatnud, olled pallunud ja ütelnud: Jesa, anna neile andeks, sest nemmad ei tea, mis nemmad tewad.

Ma tännan sind se sanna eest, mis sa Joannesile olled râginud: Wata! se on sinno emma. Kûl sa wõttad ka minno eest murret piddada ja minno kurbduse sees mind rômustada.

Ma tännan sind ka nende rõõmsade sannade parrast: Tänna pead sa minnoga Paradisis olema. Ma pallun sind, mõtle ka minno peäle ommas rikis, ja wiimse hädda sees te mulle paradisi uks lahti, et ma tõe lotusfega rõõmsaste siit woin ärralahkuda.

Ma tännan ka süddamest se sure hinge hädda parrast, mis sees sinna olled kiskendanud: Minno Jummal! minno Jummal! miks sa olled mind mahhâjâtnud? Kinnita se läbwi minno usko, et sa mind surma häddas nüüd ei tahha mitte mahhâjâtta, waid et sa kui minno Jesand

ja

ja minno Jummal tahhad keigest häddast mind lahti peâsta, ja mind õnsaks tehha.

Ma tännan sind so janno parrast, et sa ütelnud: Mul on janno. Olgo sulle ka janno minno hinge õnne jârrele, ja kustuta minno janno se ello: weega, mis keeb iggawesse ello sisse.

Halleluja! kitus ja tânno olgo ka sulle se rõõmsa sanna eest: Se on lõppetud! sest nüüd olled sa ka wiimse ringa Jummalaga kohto eest minno ärralunnastamisfeks maksnud, ja minno õnnistusse õetus on sinno kâes. Sepârrast tännan minna ka wiimaks sind so wiimse sanna eest: Jesa, sinno kâtte annan minna omma waimo! Sest sinno surm on mind Jummalaga leppitanud ja minno surma ärraneelnud, et ma ka omma Waimo sinno ja minno taewase Jesa kâtte woin anda, ja temma armo sees hingada iggaweste. Sedda suggust tâielikko lunnastamisfeks hinda olled sa, taewane Jesa, minno iggawessfeks lunnastamisfeks wastowõtnud, et sa ei tahha minnoga kohtusse miina, waid omma hallastusse riklust pattude andeks: andmisfeks läbbi üllesnâidata. Sinno Poia Jesusse kallis surm toob mulle nüüd õigust, kulu- tab Jummalikko rahho, ja annab hingele rômõ, et ma hea melega woin keik pattused himmud surretada, ja minno Jesusse auuks waggadusse ja õnnistusse sees ellada ilmaõpmatta.

Sest nüüd olgo taewas tânno Jesale!
Kes meid sures waewas aitnud heidcore,
Kitus olgo jârgeest Jesussele ka.
Pühha Waim! sind kõrgest kitko ilma-ma.
Jesand, heida armo meie peäle, Amen.
Tânno

Tanno: Palwe

Jesuse Kristusse Jummalala
Poia rõõmsa ülestoumissse parrast.

Dh! sa keigewägewam, patto, kurrati, surma ja põrgo ärrawoitija, Jesus Kristus! minna tännan sind süddamest sinno rõõmsa ülestoumissse parrast, mis läbbi sinna surma kääst wõimust ärrawõitnud ja hukkaminnematta ello walguse ette tonud. Sinno kääs on nüüd surma ja põrgo wõitmed. Sa olled surnud olnud, ja wata, nüüd ellad sinna iggawesest iggaweste. Surm, kus on nüüd sinno odda? Põrgo-haud, kus on sinno wõimus? Kitus ja tänno olgo sulle, kes sinna sedda wõimust nende peäle meile olled saatnud. Separrast on minno südda rõmus, sest nüüd kestab mo au iggaweste. Täewane Jēsa ei wile sind mitte surma sisse jätanud, waid ürrisesse aia parrast ülesärratanud ja iggawesse auga kui kroniga minno heaks sind ehhitanud. Minna ollen nüüd tēeste sinnoga ülesärratid, ja sinno sees ülestoumnuud, et ma ue ello sees pean kääma. Sinna olled wsi tēeste se ülestouminne ja ello, kes sinno sisse ussub, ei läbbä se surrema, et ta käl surreb. Sinna olled nende usklikkude ello, ja ei surre mitte, separrast ei woi ka neminad omma ello mitte ärrakautada. Dh minno Jēsand! kuida olled sinna sure auga ommast hauast ülestoumnuud, nenda et Ma wärrisenud, ja sinno waenslofed kōhkunud ja suurt hirmo umnud. Agga omma sõbradele, neile patto kahhetsewa Jūngriitele, olled sa emast heldeste näitnud, ja Mariale

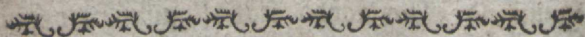
üttele

üttele: Minne ja üttele minno wendadele: Minna läbbän ülles minno ja teie Jēsa, minno ja teie Jummalala jure. Dh! kui rõõmsaste olled sa parrast isfi nende jure tulnud, ja sedda rahho Jummalaga neile kulutanud. Sa olled nendega sõnuud ja jonud nende usso kinnitusseks, et sa tēeste ellad, ja olled nende süddamed taewa rõmoga jahutanud. Dh sa helde, armolinne, rõmus ja ellaw rahho saatja! mille ka minno süddamesse ja rõmusta minno wäese hinge. Kuluta mulle ka, et sa Jummalala armo, pattude andeksandmist, õigust, wõimust, rahho, iggawest rõmo ja ello omma ülestoumissse läbbi minnule olled saatnud, ja patto, surma, kurratit ja iggawest hukkarust ärrawoitnud, ja minno heaks koutanud. Nüüd anna armo, et ma süddamelikko pattustpõõrnisse läbbi ka waimolikkul kōmbel pattusest ellust ülestoumen, ja sinno auuks eddespiddi ühhe ue ja wagga ello sees wõiksin ellada. Tõuse sinna minno sees ülles, rikku kurrati teud minno süddames ärra, ja wallitse omma Waimoga seäl sees kui minno hinge Kuningas. Kui nüüd selle Waim, kes sind surmuse on ülesärratanud, minno sees elab, siis wõttab se kammia Waim, kes sind, minno Jēst, surmuse on ülesärratanud, ka minno surnud kehha haudas ellawaks tehha, se parrast et ta seäl sees kui omma hone sees siin on ellanud. Siin on meie ello warjule pandud sinno sees, agga seäl sawad meie ihhud sinno ärraselle tud ihho sarnatseks sama, ja meie peame sinnoga au sees awwalikkuks sama ja jäma iggaweste.

C

Oh

Oh armas Jesand, Jesus Krist!
 Sa toufid surmast ülles,
 Meid pedeta surmast, kurratist;
 Meid hoia ommas sülles;
 Oh aita omma Waimoga
 Meid keik uit ello algada,
 Mis sinna meile saatsid, Amen.

üks Tänno : palwe

Meie Issanda Jesusse Kristusse rõõmsa taewaminnemise pärrast.

Oh! sa keigewäggewam ja iggawenne ello
 Würst, Jesus Kristus, kes sa omma
 rõõmsa taewaminnemise läbbi Jummalä au
 parrema kääle olled istnud, ja omma waenlased,
 patto, surma, kurratit, ma: ilma ja iggawest
 pörgo omma jalgade alluseks järjeks pannud.
 Kuida pean minna seddasuggust woimust ja wal
 litust hästi kül kütma ja tännama? Sa olled
 meie pattude puhastamist isienemise läbbi teinud,
 ja pärrast üllemaks sanud kui keik Inglid taewas.
 Sest sinno taewane Jesa on sind pannud istma
 omma parrama kääle taewas keige Würsti: wal
 la, ja woimusse, ja wäe, ja wallitusse, ja keik
 ülle nimine, mis nimmetakse mitte üfepäinis ses
 sinnates, waid ka tullemas ilmas, ja temma on
 keik sinno jalgade alla pannud, ja on sind pan
 nud Peaks foggodussele; et sa isienemisege keik
 piddid täitma. Nüüd olled sa meie Pea, ja meie,
 sinno

sinno liikmed, olleme jo sinnoga ja sinno sees taewas
 waste asiade sekka seatud. Nüüd tahhad sa om
 mad liikmed ello, walgusse, woimusse, rahho
 ja rõnoga täita. Sa olled meie iggawenne su
 rem Preester, ja tahhad meid omma pühha
 Waimoga woida. Nüüd woid sa nende palwed
 kuulda, ja neid õnsaks tehha, kes sinno nimme
 appi hüüwad, ja sinno peäle lootwad. Et sin
 na nüüd, kui meie Pea, taewas ellad, siis tom
 mad sa ommal aial meid so liikmed ennese järrele,
 et meie seäl olleme, kus sinna olled, ja sinno au
 nähha same. Se peäle lodame meie, ja sefin
 natse lorusse järrele peab meie ellamine jo siin
 taewas ollema; sest kus meie warra on, seäl peab
 ka meie südda ollema, et meie sedda takkanou me,
 mis ülleweel on, ja ei mitte sedda, mis Ma peäl
 on. Tomma meie süddamed ennese pole, siis
 meie palwega jookseme sinno järrele. Anna mei
 le pühha hirmude riwad, siis meie järresakko
 õhkanistega usso läbbi lennamme sinno pole. Oh!
 millal tullen ma sinna, et ma sinno palle saan
 nähha? millal saan ma omma taewaminnemise
 piddama minno ja sinno Jesa, minno ja sinno
 Jummalä jure? Tulle, Jesand Jesus, ja wotta
 mind ennese jure. Jah! Amen.

Oh Jesuke, so järrele

Meid tomma wäggewaste,
 Meid pühhaks te, et ellame
 Kui õnsad iggaweste,
 Amen.

Tänno: palwe.

Se kalli pühha Waimo eest, mis Kristus meile saatnud.

Oh minno kallis Jesand Jeesus! Euida woin minna sind kül tännada se sure jummalikko ja kalli aini pärrast, mis sinna meile olled tootanud ja ütelnud: minna rahhan omma Waimo wäljawallada keige lihha peäle, et nemmad peawad kossuma kui rohhi jõe äres, Jahhuta minno ärrakuinud südda omma Waimo kui ello: weega, et ma woiksin head wilja sulle kanda. Oh! walgusta, sojenda ja süta minno südda õiges uskus, armastamisest, palwes ja Jummalala kituskes, et so Waimo ainiid minno sees woiksid põlleda ja paistada. Oh pühha Waim! sa kallis Jummalala tulloke, walgusta meid. Oh sa ello wessi! jahhuta meid. Oh sa Jummalala hing! te meid ellawaks. Oh sa pühha Jummalala sõrm! kirjota oiuna kässo-sanna meie süddame siise. Oh sa wäggi ülleweel kõrges! kinnita meid meie nõdrusse sees. Oh sa taewane rõmo: õlli! rõnusta meid meie kurbdusse sees; sa jõe wihnoke! kossuta meie ärranärsituid süddamed. Oh Jeesus! walla meie peäle rohkestesedda õige palwe Waimo, kes meie eest ja meie sees pallub ilmaräkimatta õhkamistega, ja kes meie waimoga tunnistab, et meie Jummalala lapsed olleme. Lasse tedda meie sees allati õhka: Abba, aita armas taewane Jõsa! et meie sest palwest woiksinne tunda, et so Waim meie sees ellab. Temma olgo meie sees üks tarkusse, hea

hea nou ja Jummalala kartusse Waim. Sa tehko meie süddamed selle kolm. aino Jummalala honeks; Sa sünnitago meid ue sündimisise läbbi uks lo: maks Jeesuse Kristusse sees. Oh sa iggawenne Waim! pöra meie süddamed seftinnatsest ilmalikkust ellust ärra iggawesse ello pole. Ehhita meie sees Jummalala riki ülles, mis on õigus, rahho ja rõõm pühha Waimo sees. Meie Jõsanda Jeesuse tootust möda õppeta, juhata, kinnita, jahhuta meid ja te meid ellawaks; olle meie eestkostja, abbimees, nou-andja, wäggi, meie hinge walgus ja rõõm keige kurbdusse sees. Olle meie waimo wäggi, et meie need lihhalikkud hinnud ennesse sees woiksinne lämmitada, et sinno hea Waimo wiisid ja kumbed agga meie sees woiksid kossuda ja kaswada. Oh meie ainus hinge rõõm! hoia meid, et meie sind pattudega ei kurbwasta ehk ennesest ärra ei aia, waid ja meie süddamesse, ja ella meie hinge sees seftinnatsse ja tullewa ello sees. Sinna au Waim, hinga meie peäle, ja anna meile Jummalala au nähha siin uskus ja waimus ja seäl iggawesses ellus.

Oh Jõsa, helde jaggaja!
Oh! kule palwed armoga,
Ja sedda annet anna:
So waimo meile läkkita,
Siin temma läbbi juhata,
Ja taewasse meid kaäna,
Amen.

Patto tunnistusese Palwed,
 mis sees meie ommad pattud Jummalale ette
 tunnistame, andeks-andmist
 ja ello parrandamist Jummalale käest
 pallume.

SH! sa suur Jummal, minno Poia ja õnnis-
 teggia, ma kaeban ja tunnistan sinno ette,
 et ma kül sinno sarnatseks ja so kombineeride järrele
 ollen lodud, agga et ma, parrago Jummal! seda
 da õnne ollen ärrakautanud ja kurrati sarnatseks
 sanud, ja mo kurri südda armastab selle kurja
 waino wisid, kombineeride ja joned. Minna wihtkan
 sedda, mis so, armolinne Jummal, mind käesid,
 ja püan sedda hea melega tehha, mis mo hinge
 waenlased tahtwad, et ma õinna hinge hukatus-
 seks pean tegegema. Ni suur on mo patto hädda
 ja kurjus. Ep olle mul digust, egga pühhiust;
 ussust minna ei tea, armastus on mo süddames
 ärrakustnud. Sest ollen minna hirmsaks ja rop-
 puks sanud sinno pühha silma ees. Agga, seeb se
 teigepahhem weel on, et ma õiete ei tunne, kui
 suur minno patto hädda ja kurjus on. Ma ollen
 holeta olnud ja ei mõtelnud se peäle, mil wisil
 ma saaksin sinnoga ärraleppida ja mo pattust
 peästerud. Mo südda on korwa ja ei karda sinno
 wihtka, ja ei mõtle õiete sinno heategegemiste peäle.
 Hallastia sinna, oh tru Jummal! mo sure sõgge-
 dusse ja hädda pärrast minno peäle. Sinno püh-
 ha Waino peksko russtus mo süddant, et ma õp-
 piksin tundma ommad pattud, neid süddamest
 kahhetsema ja nutma. Ristis mind wäggaise kur-
 rati rigist; anna mulle Jeesuse Kristuse pärrast
 mo

mo pattud andeks; pesse mind omma Poia wer-
 rega puhtaks; kinnita mind, et ma kurrati ja pat-
 to wasto pannen, ja neid wihtkan. Oh! mo helde
 Joesa, heida armo minno peäle, ja wotta mind
 armolikkult jälle õmmaks lapses wasto. Ehk
 minna kül ollen sind ärraunnustanud ja mahha-
 jätnud, siiski ärra unnuستا mind mitte ärra, ja
 ärra jätta mind mitte mahha; ärra wata teps
 minno pattude peäle, waid wata Jeesuse Kris-
 tusse kannatamisese ja surma peäle, ja selle pärr-
 rast kule mo pahwe, Amen.

Üks teine Palwe.

SH pühha ja helde Joesand Jummal! minna
 tunnistan sinno ette, et ma ep olle mitte üks-
 päinis patro sees sündinud ja ilmale tulnud, waid
 ka omma ristimisese seädust mitmesuggusel wisil
 ülleastnud ja mahhajätnud, sest et ma süddame-
 likkus kartusese ja armastusese sinno ees ep olle
 ellanud. Ma ollen saggedaste einam omma kur-
 ja pattuse tahtmisese järrele silma himmo, lihha-
 himmo ja kõrge ello sees ellanud, kuid et ma so
 pühha ja head tahtmist omma hinge õnnistuseseks
 olleffin tähhele pannud, ja omma pattust lihha-
 risti ponud himmo ja ihhaldamiseseaga. Anna
 mulle armo, et ma õinna pohjatumat kurjust ja
 hinge hädda teigest süddamest õppin tundma ja
 kahhetsema. Ärra nuhtle mind omma wasti last
 mitte omma kange kohto järrele, waid olle mulle
 armolinne Jeesuse Kristuse omma Poia pärrast,
 ja puhhastia minno südda temma werrega, et ma
 se läbbi wihtsin sinno mele pärrast olla ja jada
 iggawest. Sata nüüd ka minno hinge sees ühhe
 pühha

pühha hirmo ja tüddi, feige pattuste himmude, mõtete, sannade ja teggude wasto, et ma omma ello sees neid mitte ennam ei armasta, waid Jesusse Kristusse omma allandikko, armolisse ja tassase õnnistegata jälgede sisse astun, ja temma järrel káin omma ello otsani. Kule mo palwe selgest armust, Jesusse Kristusse mo armisa Isanda ja õnnisteggia párrast, Amen.

Üks Palwe, kui sa tahhad

hásti, ja hinge kasuks Jesusse laua jure tulla.

Dh! armas Isand Jesus Kristus, mo hinge karjane ja õppia, sinna olled ütelnud: minna ollen se ello leib, kes minnu sisse usub, sellel ei pea náлга ollema, ja kes minno sisse usub, sellel ei pea ial janno ollema. Minna tullen so jure, ja pallun allandikult, et sa tahhaksid mind walmistada digeks woõraks sesinnatsse taewalikko õhto-sõmaata jure, ja mo hinge rõnustada, ja dige tee peäle juhhatada. Anna mulle armo minno pattud süddamest ja tõeste tunda ja kahhetseada, ja ehhita mind se dige usfo pulma-ridega, et minna se lábbi woiksin nõuda, wastowotta ja hoida, mis sinna omma kannatamisse, surma ja üllestousmisse lábbi mulle olled saatnud, et ma nenda woiksin dige woõraks so laua jures olla. Anna minnule üks südda, mis allandik on, ja pea leppib, et ma heal meel andeks annan neile, kes mind kaesewad ja wihkawad. Kõiku mo süddame seest keik tiggedusse ja wihha jured, ja istuta mo hinge sisse armo ja hallastust, et minna keik inimisesed sinno párrast armastan. Sinna olled isse ütelnud: haidegele lábbáb arsti tarwis,

wis, ja mitte terwettele. Minna waene ollen halge, aita ja te mind terweks hinge polest. Sinna ütled: Tulge minno jure keik, kes teie ollere koormatud ja waewatud; minna tahhan teile hingamist sata. Oh armas Jummal! ma ollen mitme pattoga koormatud, wõtta neid minnult árra, ja peásta mind sest patto koormast: ma ollen rojane, puhhasta mind: ma ollen pimme, walgusta ja te targaks mind: ma ollen waene, te minno hinge rikkaks: ma ollen árrakaddunud, wõti mind: ma ollen patto lábbi hukkamoistetud, te sinna mind õnsaks. Mo kallis hinge peigmees, Jesuske! peásta mind mo ennesse tahtmisest ja wõtta mind omma holeks, sest sinno sees woin ma ellada, isseennefes surren minna; sinno sees ollen ma dige, isseennefes ollen ma pattune; Tulle sinna mo jure, ja anna minnule omma armo, ello, digust, heldust ja hallastust. Oh! kallis Jesuske, mo hing on sinnota furnud, te sedda ellawaks, temma on haige, te sedda terweks: mo südda on palias keikist háist kõmbedest, táida sedda dige usfo, armastusse, allandusse, pühha himmude ja keikide hea kõmbetega, et ma woiksin nenda, kui sinna tahhad, omma hinge ette nurretseda, sinno jurest ilma kawwalusfeta feige pattude wasto abbi otsida, ja nenda woiksin iggawest sinno jure jáda, kui sa olled ütelnud: kes minno lihha söõb ja minno werd joõb, se jääb minno sisse, ja minna temma sisse, ja ma tahhan tedda üllestõratada wiimisel páwal. Walmista mo hinge nenda, armas Isand Jesus Kristus, omma kalli kannatamisse, surma ja üllestousmisse párrast, Amen.

Üks teine Palwe.

DH! minno armas kallis Onnisteggia J̄esus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kibbeda surma ja kannatamisese läbbi kalliste olled lunnastanud, ja sefinnatse sure armo mällestusseks ühhe dhro-somaiaia seädnuud. Arra lasse mind agga korra pärrast ühhe holeta jüddamega omma lau-le tulla, sest et se, kes omma rummalusse ja holeta patto ello sise tahhab jädä ei sa kasso sinno laust, waid soob ja joob enesele suremat hukkatust. Sepärrast walmista minno süddant, et ma omma patto-hädda ja süddame kurjust woifsin diere tunda, süddamest kahherfedä ja wihtä, ja sinno käest abbi ja wägge patto wäro otida, ja nenda sefinnatse armo sömaiaia läbbi omma usko kinnitada, sinno ristihä melega enese peäle wotta iggapäiw, ja so tahmissese järrele ellada, kummi ma sinno auriki sinnoga pallest pallesse ühte saan. Kule mo waese palwe omma lõpmatta armo pärrast, Amen.

Ohkaminne, kui sa J̄esusse ihho saad.

DH! terre tullemast, armas J̄esus, omma pühha ihhoga! sesamma sootko ja tehko mind ka pühhaks, ja jägo iggaweste minno jure, Amen.

Euif:

J̄esand J̄esus, sinno pühha ihho kinnitago mind, ja hoidko mind õiges uskus iggaweseks elluks, Amen.

Ohkaminne, kui sa J̄esusse werd jood.

DH! terre tullemast, armas J̄esufe, omma kalliwerraga; sinno werri pesko mind puhtaks keigest minno pattust. Ma tannan sind, et sa olled

olled mo jure tulnud; ja nüüd iggaweste ka minno sise, Amen.

Euif:

J̄esand J̄esus, sinno kallis werri kinnitago mo nõdra usko iggaweseks elluks, Amen.

Üks Tanno, kui sa olled aufaste J̄esusse Laual olnud.

DH! armas J̄esand J̄esus Kristus, ma tannan sind süddamest, et sinna mind omma kalli ihho ja werrega olled söötud ning jootud. Ma tannan sind keige sinno armo eest, et sa minno heaks olled innimeseks sündinud, mo pattude pärrast surma wasto woitelnuud ning werd higgistanud. Ma tannan sind ka keigest süddamest, et sinna mo sü pärrast wõtsid kannatada keik hädda, waewa, abhastust, hawad, teorust ja naero, kibbeda kibbowitfa kroni ja muud wallo, et sinno wasto filmi süllitati, et sind risti lödi ja hirinsaste surmati. Ma tannan sind keige hea eest, mis sinna mulle se läbbi olled saatnud. Sa olled minno heaks teinud, mis Jummalä kange käst moistis ja kästis, ja olled mo patto süüd maksnud, taewasse J̄esaga mind leppitanud, ja nenda minnule saatnud patrude andeks andmist, iggawest õigust, pühha Waimo abbi ja iggawest ello. Keik sedda head tahhad sa omma kalli dhro-somaiaia läbbi minno mele tulletada. Kuida ollefid sinna armas J̄esand J̄esus, minnule woinud kallimat armo panti anda? Anna mulle armo, et ma sedda head ial ei unnuusta; sinno pühha ihho ja werri pühhitsego ja dinnitago mo ihho ja hinge, peästko mind keigest rummalussest ja hoidko mind alati

lati feige pattude eest. Armas, helde õnnisteg-
gia, ella sinna mo sees, ja sata wälja mo süddame
seest feik kurjad patto kumbed, et minno südda
üksipäine sinno hone woiks olla. Sinna kihlad
ennast mo hingega, ja tõstad sedda kunninglik-
kaks einmandaks, sepärrast ei sünni mulle mitte
ennast pattude ja roppo ello orjaks anda, ja kad-
duwa patto rõmo läbbi sedda suurt au kautada.
Ehbita mo hinge waimolikkõ ehtega, kange usfo,
tullise armastusse, põllewa lotusse, kalli allandus-
se, pühha kannatusse, tassase mele ja süddame-
likko palwega, et minna sind üksipäine, armas
Jesús, iggatfen, ja sinnoga ühhes ollen, sõgo ehk
jogo, maggago ehk walwago, ellago ehk surrego
minna. Ole minno sees, et ma woiksin sinno sees
olla, sünnust räkida, laulda, ja allati sinno peäle
mõttelda, dige usfo sees siit ilmast ärralahkuda,
wiimfel päwal rõmoga ülestousta, ja iggawesse
rõmo sisse sada, Amen.

**Üks palwe pärrast pühha Dhto, sõ-
maeega, misga meie ello parran-
damist pallume.**

DH! minno kallis õnnisteggia, Jesús Kris-
tus, aita nüüd, et sinno pühha ihho ja wer-
ri mulle woiks tulla ja siggida mo ello parranda-
misseks. Sinna, oh armas Jesús! kes sa olled
pühha, dige, wägga, helde ja armolinne, tulle
mo waese pattuse jure; anna omma armo, et
ma sinno läbbi nüüd ka woiksin sada pühhaks,
digeks, waggaks ja armolisseks, et ma rammo
ja wägge saan, nenda ellada, kui sa olled ellanud,
ja

ja et ma káin sinno jälge sees. Anna mulle üks
nisuggune südda, mis sind kardab, üks nisug-
gune tahtminne, mis sinno tahtmissse järrele on,
üks hing, kenne sees sulle, oh armolinne Jesús!
woiks asfet olla. Anna, et ma sünnust kinnipe-
an, et sa mulle ommaks jääd. Oh! mo hinge
peigmees, aita, et ma sulle nüüd ellan; ella sinna
minno sees, te omma tõ minno sees. Ehbita
mo süddame pühha kartussega, mo hinge tullise
armastussega, mo mele ja mõtte tõssise allan-
dussega, et ma ma: ilma asjad ärrapõlgan; ja
junmalikkõ asjade järrel iggatfen, patto wihtan,
ja õigust armastan. Ritku mo süddame seest ärra-
liga peatoidusse murret, lihha-himmo, silma
himmo ja kõrk ello, seismatse ilma lusti ja rõmo,
ja feik ligajulgust. Jstuta agga minno sisse
feikuggused pühhad kumbed ja joned. Hoi-
ta minno su, et temma wallet ei rági; mo filmad, et
nemmad tühja peäle ei wata; mo kõrwad, et
nemmad ühtegi nuriatumat sama, egga häw-
witumaid, ei jõlledaid kõnnesid, egga naljohet-
mist ei kule; mo káed, et nemmad kurja ei te;
mo jallad, et nemmad patto tee peäl ei kõnni;
ja feik minno liikmed, et nemmad sedda takka
noudwad, mis hea on ja et ma sedda wisi sinno
läbbi, oh helde Jesús! feigest pattust lahti ja
iggaweste õnsaks saan, Amen.

**Üks palwe, misga pallutakse, diget
ja tõssist Usko.**

REigewággewam ja armolinne Junmal, ma
káeban ja tunnistan sulle, et minno südda om-
ma

ma pattuse sündimise läbbi foggone on ärrarikkutud, temma on ustmatta, ilma lotuseta, ja on merre laenede sarnane, sest et ta ikka kaksipiddi mõtleb. Sest tulleb se, et ma polle sinno pühha fanna diete wastowornud, egga se peäle lootnud. Anna, armas Jēsa, sedda patto mulle andeks, ja ärra nuhke mind mitte, nenda kui sa olled ähwardanud, et need peawad ärranetud ollema, kes inimeste ehk mu asja peäle lootwad. Et agga inimenne isseennest ei woi Jummalale mele parrast olla, siis pallun minna, helde Jēsa, te puhtaks mo südda õige usso läbbi feigest kaksipiddimõtlemisses, ebba-usust ja tühast lootuses, et ma mitte inimeste egga ma-ilma au ja rikkuse peäle ei loda. Suta mo süddames se õige usso, et ma sind õppin diete tundma, sinno fanna ustmata, ja kindla lotussega wastowornama, mis sa olled onnast armust Jēsusse Kristusse läbbi tootanud. Ärra põlga mo nõdra usso mitte ärra, waid kaswata ja kinnita sedda. Ärra murra sedda rõhkurud pillirogo, ja ärra kustuuta sedda suitsejat taheti mitte foggone ärra. Oh Jēsus Kristus! Jummalale Hoeg, sa feige illusam hinge peignees, kibla ennast usso läbbi mo wäse hingega. Jā sinna minno sisse, sest sa olled usso läbbi minno parrast, ja feik, mis sa olled teinud ja kannatanud, tulleb minno heaks. Oh pühha Wain! mo õppia ja juhhas taja, sada sinna mind Jummalaga jälle ühte, usso läbbi; põra mind jälle ümber temma pole. Jēstuta mind Jēsusse Kristusse sisse, et ma kui üks taewane taim temma sees hakkas kaswama ja temmast rammo ja wägge saan. Uenda need jum

Jummalikkud kōmbed minno sees, ja te mind usso läbbi uks lomaks. Ärra lasse mind muud ühtegi mõttelda, räkida egga tehha, kuid sedda üksipäinis, mis usust tulleb. Kinnita mind, et ma usso sees kurrati, ma-ilma ja omma pattuse lihha kiusatusse wasto seisan, nenda et ma woinust nende peäle saan, ning sel wiisil keel-matta Jummalale ritis ellan, ning õnsaks saan, Amen.

Üks palwe, mis sees meie süddamelikko armastamist Jummalale ning omma liggimesse wasto pallume.

Selde ning armolinne Jummal, oh! kui kühm on minno südda, kui tühhi on temma sest jummalikkust armastussest. Kūl ma armastan, parrago Jummal! sedda kurja ma-ilma ja temma kōmbed ja wiisid. Ei ma armasta isseennast mitte nenda, kui sa olled käsknud, waid omma kurja süddame nouandmisse järrele. Ni kurjaste ollen ma waene ärrarikkutud, et ma sedda armastan, mis mind hukka satab, agga sind, minno helde Jummal, ei moista ma mitte armastada ülle feige asiade, egga omma liggimesst kui isse ennast. Oh! anna mulle sedda rasket patto andeks, et se hirmus nuhtlus mitte ei tulle minno peäle, mis so fanna sees on kirjotud, et se peab ollema ärranetud, kes Jēsusse Kristusse ei armasta. Tulle siis mulle appi, oh helde Jēsa! ja kustuuta ärra minno sees feik armastamist, mis sinno käest ei tulle. Ärra lasse mind siis mitte armastada sedda ma-ilma egga ühtegi sest, mis seäl sees on. Suta agga mo sees sedda

sedda pühha armastuse tulokest, et ma sind hakkam keigest süddamest ja üle keige asjade armastama, sepärrast et sa olled keigeilusam, keige parras, ja keige magusam, et sa olled armastuse hallikas, ja heldus, pühitus ja digus isse. Olgo siis minno hing, südda, meel ja moistus sinno pärralt, et ma ühtegi ei mõtle, tunne, moista, tahha egga te, kuid ükspäinis sedda, mis sinno tahtmissse ja mele pärrast on, ja sinno Waim minno sees wottab tehha. Lasse mind so armastamisse pärrast mahhajar ta sedda, mis so tahtmissse järrele ei olle, nenda et ma hea melega keif hädda ja waewa kannatan. So armastamine tommago mind ennese jure, et ma sinnoga ühte saan ja iggaweste ka ühte jään, et ma järgeste sinno peäle mõlen, sunnuft vägin ja sinno järrele iggawesen. Aaga, armas Jesa, et ükski ei woi sind armastada, kui temma liggimest ei armasta, siis täida ka minno süddant armastuse ja heldussega omma liggimesse wasto, et ma tedda armastan kui isseemast. Aita siis, et ma omma liggimessele head sowin, temma eest palun, tedda mainitsen, nomin, rõmustan ja keifuggust head temmale teen, ja ennast hoian, et ma temmale ühtegi pahhandust ei anna. Arra lasse mind mitte ükspäinis neid armastada, kes mo head sõbrad on, ja mulle head tewad, waid olle mulle armolinne, ja sata omma pühha Waimo läbbi sedda meelt, et ma neid ka armastan, kes mo waenlased on ja mulle kurja tewad. Aita, helde Jesa, et ma neile hea melega andeks annan, nende eest palun,

lun, ja head neile teen, nenda et nemmad mo heateggemiste läbbi saaksid ärrawoidetud. Keif sedda head te mulle, helde Jummal, omma sure armo pärrast, Amen.

Üks palwe, mis sees meie pallume Kannatuse ehk ühhe kannatlikko süddame pärrast.

SH! armas Jesand, Jesus Kristus, sa olled se kannatlik Jummalalal, kes hädda, waewa, teotust, surma ja risti surma inimeste pärrast on kannatanud, et sa se läbbi meile saatsid iggawesse rahho ja rõno. Ma pallun sind süddamest, et tulle minno sisse ja õppeta mind ka kannatlik ollema, sest et minna ei tahha mitte hea melega so risti ennese peäle wõtta; waid ma tahhaksin kül enneminne omma kurja süddame nou järrele ellada, et ma saaksin siin ilma peäl rahhul olla, ja et mo kässi aialikko asjade sees woiks hästi käia. Mis pean ma ütlemä? ma ollen rummal, ja ei moista, mis mulle heaks tulleb. Sinna agga sa tru Jummal, olled se keigetargem Jesa, ja moistad lapsi kaswatada. Argo sündko siis mitte minno tahtminne, waid te sinna minnoga nenda, kui sa isse tead mulle hea ollowad. Rinnita mind, et ma keif sinno käest wastowõttan ühhe kannatlikko süddamega, ja et ma sinno wasto ei nurri. Aita mind omma armoga, et ma sind ilma kawwalusseta tännan, kui sa mind omma ristiga ennese sarnatseks wõttad tehha. Õppeta mind meles piddama, et ühtegi ei woi mulle ilma sinno tahtmissseta sündida. Lasse mind

mind keige hädda ja waewa sees siiski rõnust olla. Keigeennamiste pallun minna, helde Jesuse, sinno käest, hoi mind, et minna mitte ei söüma, kui mind söünatakse, et ma mitte wasto ei lö, kui mind lüakse, et ma mitte kurja ei maksa kurjaga; waid anna armo, et ma sinno tahtmisse pärrast keik kannatan tasfase melega, ja ennast weel surema risti, teotusse, waewa ja ahvastusse arwan wäärt ollewad. Rõmusta mind sel aial omma kannatusse läbbi, ja te mind omma risti läbbi pühaks ja puhtaks keikist pattust, ja igaweste õnsaks, Amen.

Übhe haige innimesse Palwe.

Oh! helde ja armolinne Jummal, sulle tunnistan minna ja kaeban, et minna ep olle tänmini nenda mitte ellanud, kui sinna omma fanna sees olled käsknud; waid ma waene ollen omma kurjade himmude järrel ellanud. Oh! mis kurb on mo südda, et ma nisuggune ollen olnud. Sepärrast tunnen minna ka, et sa õiguse pärrast sedda haigust olled mo peäle pannud, et ma pean omma patto hirmo ja hädda õppima tundma, ja sinno käest abbi otsima. Sa õige Jummal moistad kohhut mo peäle, et mind ma ilmaga ei pea hukka moistetama. Sa tulletad mo mele sefamma haiguse läbbi, et ma surelik ollen. Peästa mind, helde Jäsa, enne kui ma surren, minno patto häddast. Õns se so pühha tahtminne, et ma pean haige ollema, siis sündko sinno hea tahtminne. Hoi ägga mo hinge kurjade kiusatuste eest. Olgo se haigus minno

minno hinge õhhuks jo rohhuks, et mo hing seft parramaks saaks. Hoi mo süddame, mele ja mõtted Jummal rahho sees. Oh! heida armo minno peäle, seft sa olled mo loia, ärra rikku omma waest loma. Kui se haigus ep olle surma többi, siis aita mind, ja anna mulle surest armust mo endist terwist jälle, seft ma ollen rammoto. Oh! sa Jummal Doeg, Jäsus Kristus, wõtta sinna mind isse arstida; wähhenda mo wallo ja parranda mind omma pühha häwade läbbi. So pühha kannatus ja surm olgo mulle ello rohhuks. Õns ägga, armas Jummal, sinno tahtminne, et sa mind se haiguse läbbi tahhad seft kurjast ilmaft ärrakorristada, oh! siis aita mind omma pohjatuma armo pärrast, et ma õnsaste siit ärralähhan ja nenda surmaga woitlen, et ma sedda ärrawoidan, Jäsusse Kristusse surma ja surma-woitlemise pärrast, Amen.

Tänno: Palwe, kui üks haige omma terwist jälle kätte sanud.

Armolinne Jummal, mo helde Jäsa, minna tännan sind keigest süddamest, et sa mind olled karristanud, ja mulle hirmo annud mo pattude pärrast. Sa olled armolinne olnud, et sa mind mitte surma kätte ei olle annud. Näüd olled sa mulle weel aega annud ennast pattust pöödda. Aita siis, helde Jäsa, et ma ue terwisega ueste hakkän ellama pühha ja puhta ello sees. Sinno pühha Wain ellago

nüüd minno sees; temma wallitsego mind, et ma teps ma ilma wisid ei armasta; waid et ma woiksin sinno omma olla, ja so tahtmissse järrelle ellada. Te ka terweks mo waeße hinge, ja hakka isse seäl sees ellama, nenda et ma jälle sinno sees koskun ja wäggewanamaks saan usko, armastusse ja kannatusse sees: siis tahhan minna sind, kolm-ainus Jummal, iggaweste kita ja tännada, Amen.

Ühhe haige innimesse Palwe, kui surm liggi jouab.

Oh! sa iggawenne Jummal, üks hallastusse Issa, et hallasta mo waeße peäle, nenda kui üks issa omma laste peäle hallastab. Mõttele se fanna peäle, mis sa olled ütelnud; minno hallastus on suur. Mõttele se peäle, et so armas Poeg Jesus Kristus minno pärrast on innimesseks sündinud. Mõttele se peäle, et sa omma aino sündinud Poia olled annud, et keik, kes temma sisse ussuwad, ei pea hukka sama, waid et iggawerne ello neil peab ollema. Misugguse usko sees tullen minna sinno jure ja pallun sind: hallasta minno peäle omma armsa Poia pärrast. Ma annan omma hinge sinno kätte, pärra ei sinna sedda; ärra arwa mo patto mitte mulle süüks. Heida armo minno peäle, ja wõtta mind wasto ommaks lapsöks. Oh Issand Jesus Kristus! mo kallis hinge peigmees, wõtta mind ülles omma maiasse, mõtle omma surmahädda peäle, ja aita mind mo surma häddas, et ma sind ärra ei unnusta. Olle sa mo süddames

mes ja meles, ja aita mind nenda surmaga woitelda, et ma sedda ärrawoidan. Oh! minno tru karjane, ärra jätta omma lammast mahha, kelle pärrast sa olled omma ello jätnud. Otsi mind weel omma armoga, ja kui sa mind saad leidnud, siis wi mind omma Paradisi sisse. Oh pühha Waim! mo ainus abbimees keige mo hädda sees, tulle nüüd appi, kinnita minno usko, ja ärra lasse sedda mitte ärrakustuda. Hoia mind kurja waimo kiusatuste eest, ja ärra lasse mind mitte surma hirmo tunda. Kui löp peb ärra mo meel ja moistus, siis õhka sinna löpmatta minno süddames, ja rõmusta mind ühhe õnsa surmaga Jeesuse Kristusse kannatusse, wallo ja surma pärrast. Amen.

Palwe keigesugguse Hädda Aial.

Armas Issand Jummal, keik on õige, mis sinna teed. Sa olled meile tunnistanud, mis meile õnne ehk hukkatust, ello ehk surma, head ehk kurja satab, et meie piddime targaks sama, ello ja head takkanoudma, sind armastama, ja sinno fanna kuulma. Agga meie olleme, parrago Jummal! kurja armastanud, ja head ärrapõlnud, ja nende wasto õksa teinud, et meie so pühhas tahtmisses ei olle holinud, waid omma kurja meelt mõda ellanud. See pärrast on sinno kohhus õige ja pühha, et sinna, armas Jummal, keik sedda willetust meie nuhtlusseks ja ka meie hea's ja hinge parrandamisseks meie peäle olled saatnud. Sind, oh helde Jummal! olleme meie wihasstanud omma kur-

ja kumbede ja tegudega, ennange kui meie wannemad. Mis siis inimessed ommas ellus nurrisemad? iggaüks nurrisego omma pattude wasto, kiusago ja katfugo omma ello ja tööd, ja nenda töstfem ommad süddamed ja Käed Jummal pole ja üttelgem: Meie, meie olleme patto teinud ja sanna kuulmatta olnud, sepärast ep olle sinna, öige Jummal, nüüd mitte armo heitnud, waid olled omma wihsa meie peäle öfsego wäljawallanud. Oh Isfand! meie tunnistame omma endise kurja ello, ja häbbendamme ennast omma efsitusse pärrest; sest meie olleme kurjaste patto teinud; meil on wägga paljo süüd, meie olleme nuhtlusse wäärt, sest et meie olleme kõrwale läinud se tee peält, mis sama meid olled käsknud, ja sepärast on sefinane suur hädda meie kaela peäle tulnud. Oh armas taewane Isfa! meie tunnistame sinno ette omma ja omma wannematte pattud ja jummalakarmatta ello, ja pallume sind süddamest, anna meile armo, et meie neid woikfime öiete tunda, kahhersed, ja wihsada. Heida armo meie waeste peäle omma sure hallastusse pärrest, nenda kui sinna enne olled andeks annud, et meie same sinno suurt armo ja wägge nähha. Sinna olled tootanud, ja ütelnud: Isfand on kannatlik, armolinne ja uestaw, temmal on wägga halle ja ärras meel; temma annab andeks keik ülleastmised ja pattud. Sepärast kule nüüd meie palwe, armas Isfand Jummal, ja olle meile armolinne; ehhita jälle ülles, mis on ärrarikkunud, ja paranda meid. Põra omma wihsa ärra: ja ärra lasse sedda mitte eddasi

eddasi miina. Wotta meid waggaks ja pühaks tehha, et meie jouakfime süddamelikko palwega keik hädda ja kahjo meie peält ärrakäända. Põra ennast jälle armoga, helde Jummal meie pole, ja olle omma sullastele armolinne, Jesusse Kristusse meie önnisteggia pärrest, Amen.

Palwe Sda ja Waeno Aial.

Selle kolm:aino Jummal, Isfa, Poia, ja pühha Waimo nimmel, Amen.

Armad inimessed, et Jummal Isfand ei olle mitte ütspäinis käsknud palwet tehha, waid ka omma kallil ja tösfise tootusse pärrest hädda aial töeste tahhab aidata, kui palwe süddamest tulleb; sepärast on wägga tarwis, et meie sefsinnatfel kurwa ja häddalisse aial süddamelikko palwega temma käest abbi öfime, tedda keigesugguste heateggemiste eest süddamest tänname, ja wägga pallume, et temma armust wõttaks ommad heateggemised kaswatada, ja keik nuhtlusfed, mis meie kül wäärt olleme, ärrakäända. Sepärast üttelgem su ja süddamega Prohweti Danieli ramato ühheksamast peatük. Eist 4:19. salm.

Di! Di! Isfand! sinna suur ja kartusse wäärt Jummal, kes seädust ja heldust hoiab neile, kes tedda armastawad ja temma käskud piddawad. Meie olleme patto ja üllekohhut teinud, ja öalaste ellanud, ja wastopannud, ja so käskudest ja so koftoseädusfist ärralahkunud.

Ja meie ei olle mitte so sullaste, nende prohvetide sanna wõtnud kuulda; kes sinno nimmel meie kuningatte, meie würstide, ja meie wanne matte wasto rääksid, ja keige se Ma rahwa wasto. Sul, Jesand, on õigus, agga meil on häbbi silmis, nenda kui tännapõ on, Juda meestel, ja Jerusalemma rahwal, ja keigel Israeil, mis liggi ja kauael on keige made sees, kuhho sa neid olled ärralikkunud nende wallatusse pärrast, mis nemmad so wasto teinud. Jesand, meil on häbbi silmis, meie kuningattel, meie würstil, ja meie wannemil, et meie so wasto patto teinud. Jesandal meie Jummal on hallastus, ja andeksandmised, ehk meie kül temma wasto olleme pannud. Ja meie ei olle mitte wõtnud Jehowa omma Jummalaga heält kuulda, et meie olleksime käinud temma kässo-õppetusse sees, mis ta meie ette pannud omma sullaste nende prohvetide läbbi: Waid keik Israel on sinno ülle kässo-õppetusse lainud ja ärralikkunud, et nemmad ei wõtnud so heält kuulda; sepärrast on meie peäle wäljawallatud se sajataminne ja wanne, mis Jummalaga sullase Mosesse kässo-õppetusse ramatusse on kirjotud, et meie temma wasto patto teinud. Ja ta on tõeks teinud ommad sannad, mis ta rääkinud meie peäle ja meie kofto-wannematte peäle, kes meie peäle kofhut moistsid, et ta meie peäle suurt õnnetusst piddi saatma, mis saggust ei olle sündinud keige se taewa al, nenda kui Jerusalemmas sündinud. Kui Mosesse kässo-ramatusse kirjotud, nenda on keik se õnnetus meie peäle tulnud; agga meie ep olle mitte Jehowa omma

Jum

Jummalaga pallet allandikkult pallunud, et meie olleksime ommast üllekohto wisidest pöörnud, ja sinno tõd tähhele pannud. Sepärrast on Jehowa wapper olnud se õnnetussega, ja sedda meie peäle saatnud; Sest Jehowa meie Jummal on õige keige omma teggude sees, mis ta teinud, et meie temma heält ei wõtnud kuulda. Ja nüüd, Jesand meie Jummal! kes sa olled omma rahwa Egiptusse maalt wäljatunud tuggera käega, ja eunesele nimme teinud, nenda kui on tännapõ: Meie olleme patto teinud, ja dälaste ellanud. Wõdgo, pallun ma, Jesand! so wihhastus ja so tulline wihha so liinast Jerusalemmast taggasi, ja so pühhasst mäest, keik so suurt õigust möda: Sest meie pattude, ja meie wannematte üllekohto teggude pärrast, on Jerusalemi ja sinno rahwas teotusseks saand keikile, kes meie ümberkaudo on. Ja nüüd kule, meie Jummal! omma sullase palwe, ja temma allandikkud pallumised, ja Jesanda pärrast lasse omma palle paista omma pühha paiga peäle! mis on ärrahawitud. Wõra, meie Jummal! omma kõrwa, ja kule, te ommad filmad lahti, ja wata meie sure ärrahawitamisse ja se liinna peäle, mis peäle so nimmi on ninnetud: Sest meie ei heita mitte omma sure õigusse pärrast omma allandikkud palwed so Dalle ette mahha, waid so wägga sure hallatusse pärrast. Jesand kule, Jesand anna andeks, Jesand panne tähhele, ja te sedda, ärra wiwi mitte, isfi ennese pärrast, mo Jummal! sest so nimmi on so liinna ja so rahwa peäle ninnetud.

D 5

Palwe

Palwe Rahho párrast.

DH! Jesand, Jesus Kristus, sinna iggawens ne nou- ja rahho- andja, sa olled meie wals molikko rahho saatnud; se eest olgo sull, Jesa so pühha Wainoga kitus ja tanno iggawest. Sa olled meid siit sadik aialikko rahhoga dnnistanud; agga meie ei olle sedda sinno suurt heateggemist mitte nenda, kui kohhus on, moistnud, egga sulle se eest au annud, waid se lábbi mitmel wisil holes tumaks láinud. Sepárrast on ka sinno wiwha meie peále díge, et sa meid sda ja arwalikko waenoga nuhtled. Anna meie, oh Jesand Jesus! andeks meie tánnamatta kómbed ja keik muud pattud, misga meie sind olleme wiwhastanud, ja náita meie omma kalli armo, sest et sinna olled nende abbimees, kes so peále lootwad. Wata meie ei loda mitte omma raud- ehk sda- rúistade peále, sest keikide innimesete abbi on túhhi. Agga sinna, wággede Jesand, olled meie abbi, sa keik gewággewam sóddamees ja kaitisia hádda sees, sinnoga tahhame meie ommad waenlased mahhalúa, ja sinno nimmel tahhame jalge alla tallada neid, kes meie wasto pannewad. Anna meie sóawádele ónne ja woimust merre ja Ma peál. Wotta omma armo holeks meie armolist Keisri, et temmale úhtegi kahjo- ei juhtu. Anna temmale ónne, so parram kássi kinnitago tedda, et ta sinno wáe lábbi omma waenlaste peále woíks sada woimust, ja sinnule se eest au anda. Hóia tedda kui silmaterra keikide sallaja takkakiusamiste ja arwalikko peáletullemisse ja kahjo eest. Anna temmale woimust, ja sada temma nouud

forda,

forda, ja kauta árra meie waenlased so wággene wa káe- warre lábbi, ja lasse nende nouud túhja miina. Olle úks tulline múdr meie Ma ja linna úmber, ja lasse ommad pühhad inglid úhhe leri- meie úmber tehha, et ei sa meie liggi úhtegi kahjo egga willetsust. Zuhhata meid sinno noujárrele, ja wotta meid armust wasto. Ja et sinna úksi sesamma olled, kes sdaale keiges ma- ilmas teeb otsa; sepárrast lasse omma rahho mórted meie, ja keige omma risti- kóggodusse peále paista. Anna keikile kunningattele, ja úllemattele woistlikko súddant, et nemmad óppiwad moistma, misfuggune suur ja kallis warrandus rahho on, et nemmad sedda sure holega wottaksid nouuda. Zuhhata nende súddamed, sest need on sinno káes, et nemmad wortwad usfinad olla leppitama ja rahho teggema. Dnnista ka keik nouud ja mórted, mis selle párrast petakse. Anna oh Jesand, rahho omma male, ónne ja abbi keikile seisustele, et meie sind, kes sa olled armastamisje ja rahho Jummal, siin keelmatta woime tenida, ja wimaks párrast sedda ello se iggawesse ja tae walikko rahho sinno jummalikko au sees otsata náhha ja tunda, Amen.

Meil' anna rahho armoga, Oh Jummal! meie aial, kes meie eest woib sóddida, Ey olle úkski maial, kui úksnes sinna Jummal.

Kás' meie Ma- wallitsejal Head wallitsust ka olla, Et woime rahho temma al Ja hinge roidust sada, Sind, armas Jummal! karta, Amen.

Palwe

Palwe Nälja Aial.

SH! Feigewäggewam, armolinne Jummal, sinna ütled; kui minno rahwas tahhaks minno sanna kuulda, ja minno tede peäl kääta, sii tahhassin minna neid feige parrama nissu eht wiljaga söta ja meega neid täita. Sinna olled ka keif Ma wilja Jeesuse Kristusse läbbi önnistatunud, ja selgest armust murresenud, et maad ja põllud, mis pattude pärrast peaksid ohhakaid ja kibbowitsa kaswatama, peawad head wilja kandma; ja sega tahhad sa keif innimesed öppetada, et nemmad peawad moistma, kui helde ja armolinne sinna olled, ja et nemmad peawad sind ülle feige asiade kartma, armastama, ja ükspäinis sinno kääst ihho ja hinge hädda sees abbi otsima ja sinno kääst ükspäinis abbi ootma. Et sinna agga ka üks öige ja pühha Jummal olled, siis olled sa ahwardanud, et sa innimeste tännamatta ja holetuma ello pärrast neid poua ja liamärjaga tahhad muhhelda, et Ma ei pea omma wilja andma, nenda kui kohhus olleks, sepärrast teed sa taewast raua ja maad wasse sarnatsaks, ei öigel aial ei pea piiska saddama, egga Ma öiget orrast kaswatama. Oh armas Jummal! sinna olled ka meie pattude pärrast nälga meie peäle pannud, ja meie olleme ka sedda wäärt, sest meie ja meie wannemad olleme so head annid kurjaste pillatanud, örkusse, lijo-niisse, prassiniisse ja mu wallatussega. Oh Jeesand! anna armo, et meie woiksime sedda keif öiete tunda ja kahhetseda. Peästa meid ärra sest raskest näljast mis meid waewab, ja par-

parranda meie süddamed, et meie ilmakawalussfeta kui waggad lapsed sind öppime kartma ja armastama, ja et meie ebdasi omma peatoibust tännoga wastowöttame sinno sure nimme kitusseks ja meie tarwidusseks Jeesuse Kristusse meie Jeesanda pärrast, Amen.

Palwe Katko Aial.

SH! armolinne, Feigewäggewam, iggawerine Jummal, sinna olled ahwardanud, et sa innimesse patto pärrast hirmsa katko-többe nende peäle tahhad läffitada. Meie tunneme nüüd sedda rasket witsa, mis meie omma rummala ning holeta elloga ennese kaela peäle olleme saatnud; ja tunnistame sinno ette, et so kohhus öige ning pühha on. Sepärrast pallume meie sind süddamest, et sa tahhaksid meie peäle armo heita, ja meid öppetada öiete tundma, et meie iggawesse hukatusse wäärt olleme, ja et sa sefimmatse sure hirmo läbbi tahhad patto unnest üllesärratada keif, kes maggawad, ja weelgi sinno armo ilma kawwalussfeta wastowöttwad, ja so armo wasto ei panne. Lasse meid nüüd moista sefminatfel aial, mis meie kasuks tulleb, et meie wöbtame so pühha Waimo armo läbbi omma pohjatuma hinge hädda öiete tunda, Jeesuse Kristusse kääst abbi otsida, ja kindlaste uskuda, et temma tahhab ja woib meid aidata. Ja kui sinno nou peaks ollema, et sa meid sefimmatse töwwe läbbi siit ilmaast tahhad ärra-örristada, siis anna meile öiget usko, parranda se läbbi meie süddamed ning puhhasta meid läbbi ja läb-

bi, et kui meie õige usso läbbi same ueks sündis-
tud, meie ka sinnoga so au-riki woiksimine sada
Jesusse Kristusse meie kallii õnnisteggia pärrast,
Amen.

Monningad lähikesed Paulo: Palwed.

Oh armas Jssand Jesuke!
Sa olled armas minnule,
Et sa keik head teinud nüüd,
Ja ärrawõtnud minno süüd.
Sa maksid neid kül kalliste,
Kui peksti sind ni wahwaste.
Oh! lasse sinno ahvastust
Mo hingel' sata rõmustust,
Et ussun sedda kindlaste,
Ja lahkun ilmast õnsaste, Amen.

Üht süddant pattust koormatud
Ming surest murrest waewatud
Toon minna sulle, Jesuke!
Se wõtta wasto heldeste,
Ming hallasta mo waese peäl,
Ja surest armust aita weel.
So surmaga mind leppita,
So werrega mind lopputa;
Siis ollen pattust peästetud,
Ja minno südda rõmustud, Amen.

Mind aita helde Jesuke!
Et sulle joutan peage,
Ming enue pöran kermeste,
Kui surm mind ksisub äkkiste,

Et

Et tänna, iggal aial ka
Ma woiksin õnsast lahkuda.

Oh Jummal! minno abbimees,
Mind aita armust hädda sees:
Mo süddant pöra pattust nüüd;
Ja kauta mo patto süüd.
Ma lodan, Jummal! sinno peäl,
Kui sa mull' jääd, mis tahhan weel?
Sa olled minno Jesuke,
Mo Jummal ning mo wennike;
Sest ollen rõmus süddamest,
Ja kidan sind ka keikest wäest.
Se peäle lodan ifka ma:
Jesuss, mo wend, mind awwita,
Amen.

Patto Tunnistus Kirrikus.

Amad sõbrad, wennad ning ded Jesusse
Kristusse sees, et meie nüüd ühhes kous ol-
leme Jummalala sanna kuulmas ning õppimas,
Jummalat omma Jssandat keige temma heateg-
g-miste eest tännamas, ja keik pallumas, mis
meil ihho ja hinge polest tarwis on; agga tea-
me, et meie keikide peäl se raske patto koorm on,
Kust meie süddamest püame lahti ning puhtaks
sada; siis tahhame meie põlweli mahhalangeda,
ja ennast Jummalala omma taewase Jessa ette al-
landada, süddame ja suga ennast waeseks pattu-
seks tunda ning tunnistada, armo ja heldust
temma käest palluda, ja ühtlase teine teisega
õllda:

Minna

Minna waene pattune innimenne, kes ollen patto sees sadud ja sündinud, ja parrast feige omma ello aia pattufes ellus elland, tunnistan feigest süddamest sinno feigewäggewama Jummal, omma armsa taewase Jesa ette, et ma ei olle sind ülle feige asiade, egga omma liggi mest kui isfeennast arinastanud. Minna ollen, parrago Jummal! monnesarnatsel kombel sinno ja so pühha käsude wasto patto teinud mõtete, sannade ia teggudega, ja tean, et minna separrast pörgo ja iggawesse huffatusse wäärt ollen, kui sa nenda tahhaksid nuhhelda, kui sinno kange kohhus käsib; ja minno pattud on teninud. Agga sinna, armas taewane Jesa, olled tootanud armo anda ja hallastada feige waeste pattuste peäle, kes omma patto ellust ümberpöörwad, ja kindla usfoga so pohjatuma hallastusse ja meie Jesanda Jesusse Kristusse kalli lunnastamisese peäle lootwad; neile tahhad sa andeks anda, ja nende pattud neile mitte süüks arwada, mis neimad ial enne sinno wasto on efsinud. Se peäle lodan ka minna waene pattune, ja pallun sind allandikkult: Olle sinna omma helde tootusse parrast mull waesele armolinne, ja anna mulle keif mo pattud andeks sinno pühha nimme kitusseks ja auuks.

Jummal se feigewäggewam ja iggawenne Jesand andko meile omma sure pohjatuma armo ja meie Jesanda Jesusse Kristusse kalli lunnastamisese parrast keif meie pattud andeks, ja andko meile armo meie pattuse ello parrandada, et meie tenuna käest iggawest ello same, Amen.

Kiriko: Palwe parrast Jutulust.

S! ellaw, feigewäggewam ja iggawenne Jummal, meie Jesanda Jesusse Kristusse Jesa, feige asiade Eoja ja kaitfia, sind sinno Poia ja pühha Waimoga pallume meie süddamest; hallasta meie peäle omma armsa Poia kalli lunnastamisese parrast, kedda sinna omma immelikko nou läbbi ohwriks meie pattude eest ning wahhemehheks sinno ja meie wahhele seie ilma olled läkkitanud, et se läbbi so dige wiwha ma ilma patto peäle, ja ka sinno suur heldus meie wasto piddi nähtama. Pühhiise ja wallitse meid keif pühha Waimoga; foggu, juhata ja kinnita omma rist; rahwast, ja anna meile armo, et meie so õnsakteggewoa sanna järrele dige usfo ja pühha ello sees woime kindlaste ellada. Hoi ja õnnista meie armsa üllema Wallitseja, meie armolisse Keiseri: Prua, kedda sa armust meile Peaks ja kaitsiaks olled pannud. Kaitse tedda, oh Jummal! feige temma tede peäl feige kahjo ja hädda eest, mis temmale sellaja ehl arwalikkult woiks sündida. Kinnita ja koswata temma rammo ihho ja hinge polest. Lasse temma peäl hingada tarkusse ja moistusse, hea nou ja sinno kartusse Waimo. Walgusta temma südda, et temma omma riki ja rahwast jouaks diere targaste wallitseda, Kristusse foggodust kaswatada, feige waenlaste peälerullimisfed ja kurjad nouud ärrakeelda, ja kalli rahho sees sinno pühha nimme auuks ja temma alamate heaks kaua ja hästi wallitseda.

Rinnita ja õnnista meie armolisise Keiseri-Prava nouandjad, ja keif, fedda temma on pannud kohto ja muud asjad selletama. Hoia ja kaitse temma söddawäggi ja selle pealikkut Ma ja merre peäl. Anna neile head ja ühes meelissed mõtted, et nemmad fedda noudwad, mis sinno, sure Jummalat auuks, meie armolisise Keiseri-Prava, ja keige se rigi kassuks tarwis lähbáb. Hoia neid keige se eest, mis kahjaks ja pattuks woiw tulla.

Wõra ärra, oh armolinne Jummal! keif ras-
ked nuhtussed ja willetsussed, mis meie omma
pattudega olleme teninud. Anna meile kindlat
terwit, sigiwat peatoidust, tõssist armastust,
ja ühtmeelist ello, et meie rahho sees ja Jum-
mala mele pärrast issekeskes woiksinne ellada.
Anna ka hea nou keige asjade sees, mis tulle-
wad ertewõtta ja tehha; et meie nenda laitmat-
ta ello sees woiksinne ellada; ja anna meile pär-
rast fedda aialikko ello, iggawest rõmo ja õnnis-
tust Jeesuse Kristusse sinno Wõia pärrast, kes
sinno ja pühha Waimoga ellab ja wallitseb
ühhes ollemises, Amen.

Litania,

Litania,

ehk

Palwe ja Gestralluminne keigesugguse
hädä sees.

(Jesand, heida armo meie peäle 2c.)
leitakse Paulo-ramato 309. lehhe küljest.

Palwe Ilma pärrast.

Pallugem Jummalat ka ilma pärrast:

Sh armas taewane Jesa! anna meile säh-
hädussed ilmad, mis sinna tead meile,
weistele ja wiljale wälja peäl hea ollewad. Õn-
nista wilja wälja peäl, hoia fedda poua ja lia-
wishma eest, ja keige mu kahjo ja kurja eest;
hoia meid nenda ka sõa ja werredrallawallamis-
e, katko ja kalli aia eest, et meie sinno helde armo
läbbi woiksinne omma iggapärawast toidust ennes-
tele sada, tännoga wastowõtta omma tarwi-
dusjeks, ja kui waggad lapsed sinno mele pär-
rast ellada, Jeesuse Kristusse meie Jesanda
pärrast, Amen.

Pallugem Jummalat ka nende eest, kes
tännat rahhawad Jeesuse laua
järe minna.

Sh armolinne Jummal! anna neile armo,
et nemmad woiksid diere moista fedda suurt
waewa, mis meie Jesand Jesus keifide inni-
meste eest on näinud, et temma keifisuggust wae-
wa ja wallo nende heaks kannatanud. Wäl-
nista nende süddamed, et nemmad ilma kaw-
walusseta wottaksid keif patto tõdd kahheseda,
wikhada ja mahhajätta; sest et meie helde Je-
susse

E 2

susse ihho nende parrast hirms-
ste on waewa-
tud ja tenma kallis werri ärrawallatud. Puh-
hasta sinna nende süddamed läbbi ja läbbi, et
nemmad sinno armo diete woiksid omma mele
tulletada, ja tenma auuks siin ilmas ellada et
nemmad ka sest iggawessfest öhro-sõma-aiast
woiksid ösfa sada Jesusse Kristusse meie Jes-
sanda parrast, Amen.

Palwe nende haigede parrast.

Pallugem ka Jummalat, n. t. f.

N. N.

SE armolinne Jessand Jummal hallastago
nende peäle nende hädda sees, andko neile
süddamelikko pattustpödmist, diget usso kinnis-
tust, rõmust pattude andeks-andmist, pühha
kannatust keige wallo sees, ja nenda tekko tem-
ma nendega, kui ta teab sedda hinge ja ihho
polest neie hea ollerwad, Jesusse Kristusse meie
önnisteggia parrast, Amen.

Tanno haigede parrast, kes terweks
sanud.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Kes omma haigusse parrast meie kiriko-pal-
wes olnud, ja Jummalat armo läbbi
parramaks sanud.

Jummal, kes on rikkas hallastusfest, olgo
tännatud, et tenma meie palwed kuulnud
ja neid parramaks ainud. Temma piddago
neid eddespidi ühhe hea terwise jures, ja andko
neile armo, et nemmad terwe ihho sees ühhe wag-
ga

ga süddame ja melega omma önnisteggia auuks
woiksid ellada. Sedda tekko tenma Jesusse
Kristusse meie kalli Lunnastaia parrast, Amen.

Tanno nende eest, kes parrast omma
lapsewodi firrikule tulnud.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Kes parrast omma lapsewodi tänna esimes-
sel korral kirrikule tulnud.

SE helde ja armolinne Jessand Jummal olgo
tännatud, kes neid nende lapsewodi ajal
keige kurja ja kahjo eest hoidnud ja nüüd jälle
nende terwise jure saatnud. Temma andko neie
ennadele omma rohke armo, et nemmad mois-
taksid omma head Jummalat diete tunda ja te-
nida, ja ommad lapsoksesed Jesusse auuks üs-
leskaswatada, et nendatao wannemad ja lapsed
Jummalakartusse sees woiksid ellada, ja igga-
wesse ello parrast sada Jesusse Kristusse meie
Jessanda läbbi, Amen.

Tanno nende eest, kes lapsewodi
sanud.

Tännagem ka Jummalat nende eest, kedda
Jummal nende ihho koormast armolikult
peästnud ja nore sugguga
rõmustanud.

N. N. eest, kedda Jummal nore poiaga
rõmustanud.

N. N. kessele Jummal nore rütre annud.

SE armolinne Jummal olgo tännatud, kes
neid einmaid nende koormast armolikult
on

on peäknud. Temma lasko need lapsofessed nende pühha ristmisse seäduft möda ülleskaswada, et nemmad omma ello aial kurratit ja keif temma asjad ja kumbed woikid ärrawanduda, omma Jesust puhta süddamega tenida, ja nenda iggawesse ello pärriafs sada. Need emmad airko se armas Jummal jalle nende endise terwise jure Jesusse. Kristusse pärrast, Amen.

Tänno surnutte pärrast.

Tännagem ka Jummalat n. t. f.

N. N.

Tedda Jummal siit kurjast ilmast on ärrakorristanud.

Se feigewäggewam Jummal, kes tedda omma pühha nou järrele siit kurjast ilmast on ärrakorristanud, andko neile kehadele rahholist hingamist mulla sees, wiimsel päwal ühhe rõõmsa üllestoummit iggawesssiks elluks. Ja woitko neid, kes nende surma pärrast kurwaks sanud, omma pühha Waino armoga rõnnustada: agga meid keif öppetago temma, meles piddama, et ka meie peame surredama, et moistaksime ühhe õnsa surma wasto targaste ennast wahnustada, ja ommal aial fessinnatseft waewalisseft ilmast õnsaste ärralahkuda. Sedda andko se armas Jummal Jesusse Kristusse se õige surma ärrawoitja pärrast, Amen.

Mahhakulutamisese Sannad.

Mie kohhus on ka Jummalat palluda, et se abbiello saaks aufaste ja kaspinaste meie seas petud. Müüd

tahhab

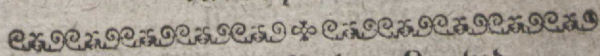
tahhab ennast üks paar rahwast
tahnwad ennast monni paar rahwast
abbiello sisse anda, nis mahhakulutakse,
essimeft
teist korda
Eolmat

Peigmees on N. N.

Pruut on N. N.

Õns nüüd kellelgi middagi nende abbiello wasto räkinnist, se tehko sedda aegsaste, ja olgo pärrast wait. Jummal andko neile omma armo ja õnsne Jesusse Kristusse meie hinge peigmehe pärrast, Amen.

Se Jummalahho, mis üllem on kui keif moistus, hoidko meie süddamed ja meie meled Kristusse Jesusse sees iggawesssiks elluks, Amen.

Monningad Palwe-Paulud,
mis enne Maria Kituse Laulo:
Minno hing auustab wägga n. t. f.
Woib laulda.

Wata Laulo-rimato 104 lehhe külles.
Kristusse Tullemisese Pühhal.

Walmistage teed selle Jesandale. Halleluja!
Halleluja!
Ja tehke temma tee-radda tassafeks. Halleluja!
Halleluja!

Joulo Pühhal.

Uks laps on meie sündinud. Halleluja! Halleluja!

Uks Poeg on meie antud. Halleluja! Halleluja!

Daasio Aial.

Kristus on meie efitusse parrast hawatud. Halleluja! Halleluja!

Ja meie pattude parrast risti podud. Halleluja! Halleluja!

Kristuse Ülestoumissse Pühhal.

Kristus on surmüst ülestoumud, Halleluja! Halleluja!

Ja on meile ello jälle tonud. Halleluja! Halleluja!

Kristuse Taewaminnemisse Pühhal.

Kristus läks ülles taewa, Halleluja! Halleluja!
Ja istub Jummal parramal Eäel. Halleluja! Halleluja!

Nelli Pühhil.

Neffita meie sinno pühha Waimo, Halleluja! Halleluja!

Kes meie süddamed walgustab. Halleluja! Halleluja!

Kolme-aino Jummal Pühhal,

ja

Muil Pühkaväiwil.

Mäita meile, Jesand, sinno armo, Halleluja! Halleluja!

Ja anna meile sinno rahho, Halleluja! Halleluja!

Laulud, ehk Palwed, mis Altari ees laulakse.

1. Kristuse Tullemisse Pühhade Aial.

Marmas Jesand Jummal, ärrata meid ülles patto unnest, et meie walmis olleme, kui sinno armas Poeg tulleb, redda rõmoga wastowõtina ja puhta süddamega sind tenima, sesamma sinno armsa Poia Jesuse Kristuse meie Jesanda läbbi.

2. Joulo Pühhal.

Mie tänname sind, Feigewäggewam, armo linne Jummal, et sinna omma armsa Poia meie heaks olled lastnud inimesseks sündida; aita meid nüüd heldeste, et sinno Poeg ka meie süddames waimolikkul kombel woiks sündida, et meie nenda ommast wannast pattusest sündmusest lahti peäseme, sesamma sinno Poia Jesuse Kristuse meie Jesanda läbbi.

3. Neäri Päwal.

Mie tänname sind helde Jummal, armas taewane Jesa, et sinna omma armsa Poia käsko alla olled pannud, et temma meid käsko needmissesst ja Jummal wihhast piddi peästma; meie pallume sind süddamest, anna meile nüüd woinust feige pattude peäle, et meie neid wihkame, mahhajättame, ja pühha dige ello sees sinno ees ellame, sesamma sinno armsa Poia meie kalli õnnisteggia läbbi.

4. Kolme Runninga Päwal.

S Feigewäggewam, helde ja armolinne Jummal; kes sinna need targad homiisid

maalt ühhe tähhe läbbi sinno Poia jure Petlem-
ma olled juhhatanud; sind pallume süddamest:
anna meile armo, et meie omma õnnisteggia
omma süddamesse otsime ja leiame, ja temma
jure ellawa usfo ja pühha elloga jáme Jესusse
Kristusse n. t. f.

5. Maria Puhhastamisse ehk Káúnla páwal.

S Heigewággewam, iggawenne Jummal, kes
sinna waggale Simeonile olled tdeks teinud,
mis sa pühha Waino läbbi temmale ollid too-
tand, et temma ei piddand siit ilmast enne lehtu-
ma, kui temma omma õnnisteggiat Jესust piddi
nággema; sind pallume meie süddamest: anna
ka meile õige usfo läbbi Jესust náhha, et meie
tedda ka siin kúrja ma-ilma ette woime tunnis-
tada ja kíta, n. t. f.

6. Maria Kulutamisse Páwal.

Mie tánname sind oh iggawenne Jummal,
armas taewane Jესa, et sinna rohkest ar-
must meie waeste pattuste peále olled hallasta-
nud, ja omma Poia meie heaks lastnud inni-
messes sündida; meie pallume sind heigest süd-
damest: walgusta ja te targaks pühha Waino
läbbi meie süddamed ja meled, et meie sinno
armo õiete õppime tundma, ja sinno Poia sün-
dimisest, kannatamisest ja surmast kasso sa-
me, n. t. f.

7. Paasto Aial.

Mie tánname sind, armolinne, iggawenne
Jummal, et sinna omma aino Poia peále
ei olle armo heitnud, waid tedda keikide inni-
meste heaks olled surma sisse annud, et temma
keik

keik meie pattud piddi ristil pu peále kandma ja
árrawoitma; meie pallume sind süddamest: puh-
hasta meid keikist pattudest, et meie siin armo
aial sinno armo rikis ellame, ja nenda ka woina-
ti so au-riki same, sesamuna sinno Poia, n. t. f.

8. Kristusse üllestouomise Pühhal.

Mie tánname sind, helde ja armolinne Jum-
mal, et sinna omma Poia surma läbbi pat-
to ja surma káest olled woimust árrawoimud, ja
tedda meie heaks kolmandamal páwal ülle-
árratanud, et meie temma läbbi piddime õigeks
ja waggaks sama; anna nüüd meile armo, et
meie sedda heigest süddamest ussime, ja omma
üllestoumnu õnnisteggia auuks udes ellus ella-
me, n. t. f.

9. Kristuse Taewaminnemise Pühhal.

Mie tánname sind, armolinne Jummal, meie
armas taewane Jესa, et sinno targa nou
läbbi sinno armas Poeg meie kassuks taewa láis-
nud, ja meie eest ikka pallub; anna meile armo,
et meie nüüd ka, nenda kui meie kobbus on,
waimolikkul kombel ühhe pühha ello ja himmoga
temnaga taewa lähháme, ja temma sanna ku-
leme, n. t. f.

10. Tellipühhil.

Mie tánname sind, helde, iggawenne Jum-
mal, et sinna omma pühha Waino keikile
uflikkudele olled tootanud, et temma neid heige
tde sisse peab juhutama; anna ka meile armo,
et meie pattudega pühha Waino ei kúrwasta,
waid et meie ommad süddamed temma hõnests
anname, ja ikka temma sanna kuleme, n. t. f.

11. Kolm aino Jummal Pühhal.

Mie tänname sind, oh keigewäggewam iggawenne kolm ainus Jummal, et sinna meid olled lunnastanud, ja nou leidnud, kuis meie sin noga viddime ühte sinna; meie pallume sind süddamest: sünnita meid ueks innimeseks pühha Waimo läbbi, et meie ue süddamega ille keige asjade sind woime karta, arinastada ja sinno peäle lota, Jeesuse Kristuse meie Issanda pärrast.

12. Neil Pühapäiwil pärrast kolm aino Jummal pühha.

S helde Jummal! armas taewane Issa, sinna tunnistad ühhe kalli wandega, et sul ei olle mehehad pattuse innimeste hukatussest ja surmast, waid tahhad, et nemmad peawad pattust pöörma, ja sinno mele pärrast ellama; sind pallume meie keigest süddamest, wotta armust kautada keif meie patto süüd, ja pääw päwalt meie süddamed puhastada Jeesuse Kristuse meie kalli õnnisteggia pärrast.

13. Ristia Joannesse Päwal.

S keigewäggewam, helde ja armolinne Jummal, kes sinna pühha ristiat Joannesi olled läkkitanud, et temma pattustpöörmise õppetuse läbbi meie Issandale Jeesusele piddi teed walmistama, ja õnnistuse tundmist pattude andeksandmiseks õppetama; sind pallume meie süddamest: lasse sinno armo walgust ja wägge paista meile ja keikile, kes istwad pimmeduses ja surma

war-

warjus, ja sata meie jallad ehk süddame himnud rahho tee peäle, Jeesuse Kristuse n. t. s.

14. Maria Katseminnemise Päwal.

S armolinne, iggawenne ja helde taewane Issa, kes sinna pühha Waimo läbbi Elisabetile olled teada annud, et se õnnistud Abraami seme Jeesus Kristus Mariast piddi ilmae sündima; anna meile armo, ja te targaks meie süddame sinno armo walguse ja wäe läbbi, et meie ka sinno armsa Poia diete õppime tundma, keige patto wasto abbi ja armo teuma käest otsima ja sama, ja nenda sinno au ja õnnistuse riki pärrime sesamma sinno Poia Jeesuse n. t. s.

15. Miheli Päwal.

S keigewäggewam, armolinne Jummal, kes sinna õnnad pühhad Ingrid sinno sure riime auuks ja õituseks olled lohud, ja läkkitad neid ka nende teistuseks, kes sedda iggawest õnnistust peawad pärrima; anna meile armo, et meie neid süddamelikko pattustpöörmise ja pühha elloga woikime rõmustada, et meie nenda woime sinno tahmist teha Ma peäl, kui Ingrid taewas; hoi ja kaitse meid armust pühha Ingridega meie ello otsani, et meie pärrast nendega sind iggawest woime kirta ja tänada, Jeesuse Kristuse n. t. s.

16. Jummal Räsust.

S keigewäggewam, pühha ja dige Jummal, kes sinna keif pattud wägga wihtad, ja se pärrast omma Poia läkkitanud seie ilma süsse, et temma kurrati tööd ehk pattud piddi ärrariikuma, ja et kässõ digus meie sees piddi sündima;

meie

meie pallume sind süddamest: aita nüüd meid waesi ramnotunaid, et meie pühha Waino läb- bi sinno kässo järrele kui waagad lapsed ellame, ja pühha ja õige elloga sind tenime, Jeesusse n. t. f.

17. Pühhast Risti Usust.

Urmas Jssand, feigewäggewam Jummal, kelle käest keik head ja täielikkud annid tulles- wad, ja tead, et ükski ei woi ennesele ommast wäest õiget usko anda, sepärrast pallume meie süddamest: anna omma pühha Waino läbbi meile õiget usko, et meie omma Jssandat Jeesust õiete õppime tundma, temma sanna ifka kuulma, ja nenda kindla lotusse läbbi temnaga ühte, meie õhwaridama, Jeesusse n. t. f.

18. Palwest.

Shelde, armolinne ja tõsine Jummal, kes sinna meid olled käsknud palluda, ja toota- nud keikide palwed kuulda, kes omma patto häda- da tundwad, kahhetsewad ja sinno käest abbi õhwarid: anna meile armo, et ka meie woime wainus ja tões sind palluda, ja nenda kurrati, patto ja ma- ilma nou- andmisse peäle woinust sada, Jeesusse Kristusse n. t. f.

19. Ristmisest.

Sheigewäggewam Jummal, armas taewane Jessa, kes sinna omma armsa Poia meile lunnastajaks olled annud, ja temma läbbi püh- ha ristmisest ja uestsündimisest olled seadnud; et meie piddime ommast pattust lahti ja sinno riki sama; anna meile nüüd armo, et meie omma pattust süddant iggapäwase kahhetsemisest ja pat- tust pöörmisest läbbi ärra- upputame, ja feige patto

patto ja kurja himmudega surretame, et se uus inimenne ehk südda woiks ette tulla, ja sinno meie Jummal ees õige ja pühha ello sees ellada, Jeesusse Kristusse n. t. f.

20. Pühhast Öhto sõma- aiast.

Mie tänname sind, armas Jummal, helde taewane Jessa, et sinna omma armsa Poia olled läkkitanud meile lunnastajaks, kes omma kalli kibbeda kannatamisest ja surma mällestus- seks se pühha öhto- sõma- aia on seadnud; anna meile ormo, et meie õiete õppime moistma, kui wägga meie helde õnnisteggia meid on armas- tanud, ja lunnastamisest läbbi meile saanud, et meie temma läbbi feigest kurjast ja pattust peame lahti sama: pühhasta ja parranda meie süddamed pühha Waino läbbi, et meie omma õnnisteggia lunnastamisest iggapäw woime abbi ja kässo sada, sesamma meie kalli lunnas- taja pärrast.

21. Pärrast Öhto- sõma- aega.

Mie tänname sind, armolinne Jummal, et sa meid omma Poia läbbi olled lunnas- tanud, ja sesinnast kalli armo mällestusseks meid temma kalli ihho ja werrega sõdunud ja jootnud; meie pallume sind süddamest, lasse se meile sig- gida, et meie keik pattud, mis pärrast meie ar- mas Jeesus on surnud, süddamest wihkame, õi- ges uskus wägge wottame, kannatikkud olleme, ja issekeskis tullise armastusse sees ellame, sinno armsa Poia meie Jssanda Jeesusse Kris- tusse pärrast.

Laulatamisfe Sannad.

Selle Kolm, aino Jummal,
Jummala se Jesa, ja se Pöia, ja se pühha
Waimo nimmel, Amen.

Arinad Söbrad.

Sesinnane paar rahwast,

Peigmehhe nimmi on N. N.

Prudi nimmi on N. N.

tahrtwad ennast abbiello sisse anda. Et nüüd
ühhelgi rännini ei olle olnud middagi räkimist
nende abbiello wasto, ei pea ka ühhelgi luba
ba ollema, pärrast sedda aega middagi nende
abbiello wasto räkida.

Sepärrast küssin minna sinnult,

Peigmees,

Prut,

kas sinno süddame nou on, et sinna
tahhad

Omna Prudi N. N. ommaks naeseks
wötta

Omna Peigmeest N. N. ommaks meh-
heks wötta,

ja temnaga elloda ja kannatada keif, mis Jum-
mal sinno peäle panneb, head ja kurja, rõmo ja
willestust, rikkust ja waestust, egga tahha ennast
temnast ärrolahhutada, enne kui Jummal isse
teid lahutab surma läbbi.

Ons sul nüüd se meel ja nou, siis ütles keikide
kuuldes selgeste:

Jah Jummal Nimmel.

Men.

nad sest puust, mis ma sind kässin ja ütlesin:
sinna ei pea sest söma: ärranetud on se Ma sin-
no pärrast, waewaga pead sa sest söma keif omma
ollo aia; ja kibbowitso ja ohhakaid peab ta sulle
kõswatama, ja sinna pead wälja rohitud söma:
sinna palle higgsi sees pead sa leiba söma, senni
kui sa jälle mullaks saad, sest sestammast olled sa
koetud. Sest sinna olled põrm, ja pead jälle
põrmuks sama.

Kolmandamaks.

(Kui teie omma abbiello Jummal tahtmisfe
järele hakkate ja aiate) siis peab se teie rõdm ol-
lema, et teie teate ja usute, et teie abbiello on
Jummal mele pärrast; sest nenda on kirjotud:
Jummal loi se innimesse omma nõo järrele,
Jummal nõo järrele loi Ta tedda: mehheks
ja naeseks loi temma neid, ja Jummal õn-
nistas neid, ja Jummal ütles neile: tehke
suggu ja teid sago paljo, ja räkite se Ma täis,
ja saatke sedda ennest alla, ja wallitsege üle
kallade mis merres, ja üle lindude mis ta-
wa al, ja keif üle ellajatte, mis Ma peäl
liguwad. Ja Jummal watas keigese peä-
le, mis Ta olli teinud, ja wata, se olli wäg-
ga hea.

Sepärrast ütles ka kuningas Salomon:
Kes ühhe hea naese saab, se saab hea aosa,
ja saab JSsandalt õnnistust.

Pallugem.

Dh armolinne JSsand Jummal! kes sa meel

ja naest olled laud, ja abbiello seadnud, ja peed
legi ihho souge dnnistanud, ja se labbi sedda sal
lata asia ennetahhendanud, et sinne armas Noe
Jesús Kristus omma prudi, selle pühha risti-koog
goduse, peigmees piddi ollema: meie pallume
sinno pohjatuma armo: ärra-lasse sedda abbiello
mitre hukka ja urja miina, waid pühhitse ja
hona sedda meie seas, ja anna sellesinnatsele ab-
biello-rahwale armo, ihho ja hinge polest, et niemi-
nad wottaksid sind karta ja armastada, ja sinno
rahho sees ühemelelissed olla, Jesuse Kristuse
meie Jesanda labbi, Amen.

Jesä meie, kes sa olled taewas n. t. s.

Jehowa dnnistago teid ja hoidko
teid.

Jehowa lasko omma palle paista
teie peäle, ja olgo teile armo-
linne.

Jehowa tõstko omma palle teie
peäle, ja andko teile rahho!

Se armolinne Jummal andko teile armo, et
teie omma abbiello Jummalata tahmisse järrele
wõikute hakkada ja aiada, ja sedda ärra, mis
Jummal wagga abbiello rahwale on tootanud,
seda. Jummalata pühha Waim juhhatago
teid õige teie, Amen.

Handwritten text in a cursive script, likely a translation or commentary on the printed text. The text is written vertically and includes phrases such as "Jehowa", "armolinne", and "andko teile rahho".

